

Argentina ir "Trečias Pasaulis"

Trečiojo Pasaulio sąjūdis prasidėjo 1961 metais, Jugoslavijos sostinėje Belgrade. Šio sąjūdžio iniciatorius buvo Tito, kuris ieškojo sau prielankių tautų. Tuomet suvažiavime dalyvavo apie 25 tautų atstovai.

Šių metų "Trečiojo Pasaulio" sąjūdžio suvažiavimas įvyko rugsėjo mėnesio pradžioje, Alžyre, kuriame dalyvavo 60 tautų atstovai, tarp jų ir Argentinos. Iš Pietų Amerikos šiam sąjūdžiui priklauso Čilė, Kuba, Gvajana, Jamaica ir Trinidad.

Gi šio suvažiavimo metu Argentina ir Peru iškėlė prašymą, kad būtų priimtos į "Trečiojo Pasaulio" tautų šeimą, kuriai priklauso iš EUROPOS: Austrija, Suomija ir Švedija, iš AZIJOS kontinento: Indija, Indonezija, o iš AFRIKOS: Alžyras, Egiptas, Libija ir kitos tautos.

"Trečiojo Pasaulio" tautų sąjunga save dar vadina "naciones no alienadas", tai yra tautos, kurios nepriklauso prie kitų dviejų didžiųjų, tai yra prie Š. Amerikos ir Rusijos blokų. Kitaip sakant susidaro trečiasis natūraliųjų blokas.

SAJUNGOS TIKSLAS

Šis natūraliųjų blokas arba "Trečias Pasaulis" stengiasi sudaryti pasaulyje trečią jėgą, kad galėtų atsispirti prieš Amerikos ir Rusijos įtaką, kad pasilikti neutraliais ir tarp savęs palaikyti stiprius ryšius.

Šio bloko sąjungininkai priklauso prie įvairių politinių srovių, pradedant Tito ir Kastro diktatūra, baigiant Indijos ir Austrijos demokratija. Šiuo momentu bandoma nekreipti dėmesio į politines sroves, bet stengtis apsiungti ekonominiams ir prekybos bei tarpusavio draugiškumo ryšiams.

Tai gana įdomus planas, tik kyla klausimas, ar toji sąjunga mokės išlikti tikrai neutrali ir nepriklausoma nuo pašalinių politi-

nių idėjų, kurios šiandien labai stipriai reiškiasi visame pasaulyje.

ARGENTINOS POSICIJA

Kitas klausimas kyla, ką laimės Argentina prisijungdama prie "Trečiojo Pasaulio" Sąjūdžio? Argentina yra vienas iš pažangiausių Pietų Amerikos kraštų ekonomijos, susisiekimo ir švietimo srityse. "Trečiojo Pasaulio" blokui Argentinos įsijungimas be abejo gali atnešti nemažą naudą.

Tik pati Argentina ar tuomi ką nors laimės, tai parodys ateitis. Reikia nepamiršti, kad šiam sąjūdžiui simpatizuoja Raudonoji Kinija, kuri tiesa, nepriklauso šiam blokui, bet vis kas kart turi daugiau įtakos ne vien prekyboje, bet ir politikoje.

"Trečioji Pasaulio" tautų sąjunga, norėdama išsilaisvinti iš Amerikos ir Rusijos įtakos, gali nejučiomis patekti į Raud. Kinijos įtakos sferą. Kaip sako lietuviška patarlė: "bėgdamas nuo meškos, užbėgo ant vilko".

ISTORIJA KARTOJASI

Vienu žodžiu sunku bus "Trečiojo Pasaulio" blokui išlaikyti savo neutralumą. Nes jau pačiame "Trečiajame Pasaulyje" yra tautų, kurios yra susirišusios su Rusija, pavyzdžiui kaip Čilė ir Kuba, o Egiptas stovi nuolatiniame įtampoje su Izraeliu.

Antro pasaulinio karo metu irgi buvo susidariusi triašė sąjunga, kurios galva buvo Hitleris, kuris sakė noris būti nepriklausomu nuo Amerikos ir Rusijos. Jis įjungė savo draugysten Italiją ir Japoniją, kurios paskui turėjo skaudžiai apmokėti šią "draugystę".

Paprastai istorija kartojasi. Todėl sunku tikėti, kad "Trečiojo Pasaulio" blokas galės išlikti neutralus ir be jokios kitų dviejų blokų įtakos. Nes šiandien visas

pasaulis pasidalinęs į du blokus: Rytų ir Vakarų blokus, arba komunistinį ir kapitalistinį pasaulį, kurie vienas kitą bando nukonkuruoti ir nugalėti.

J. Pragiedrulis.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208-5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.202.109
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

JORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Consección No 1384
Tarifa Reducida
Consección No 4016

TIESOS IR LAISVĖS SARGYBOJE

Lietuvos teisingumo rūmuose viršuje buvo įrašyti šie žodžiai: "Justitia est fundamentum regnorum", išvertus lietuviškai: "Teisingumas yra valstybių pagrindai". Kol buvo saugojamas tarp-tautinis teisingumas, tol ir mūsų kraštas galėjo džiaugtis laisve - nepriklausomybe. Tik paminus po kojomis teisingumą, mūsų tauta tapo neteisingumo auka.

Mūsų tautos priešai netik paminė teisingumą, bet kartu užgniaužė ir laisvę: laisvai kalbėti, rašyti ir veikti. Todėl yra tikrai viena linija, partijos nubrėžta kaip reikia kalbėti, kaip rašyti ir kaip veikti. Kas bando iš tos linijos iškrypti, tas atsiduria už geležinių grotų.

Kodėl priešai bijo laisvės žodžio ir laisvo rašto? Biju, nes laisvas žodis gali pasmerkti netiesą, smurtą, gali reikalauti teisingumo, laisvės tautai ir visiems žmonėms. Nes laisvė ir teisingumas rišasi taip tampriai, kaip namo pamatai ir sienos. Kai griūva siena, pūva pamatai, kai griūva pamatai, griūva visas namas.

Mūsų pareiga yra skelbti laisvės ir tiesos žodį, kurį mūsų priešai stengiasi užgniaužti visomis priemonėmis. Tačiau laikas yra geriausias liudininkas, kuris parodo, kad imperijos, sukurtos ant neteisingumo, kitų pavergtų tautų sąskaiton, griūva, kaip Jeriko mūrai.

"LAIKAS", kuris jau 25 metai kaip stovi tiesos ir laisvės sargyboje Argentinos padangėje po Pietų kryžiumi yra pasiryžęs nešti tiesos ir laisvės žodį visiems geros valios tautiečiams. Tenka pasidžiaugti, kad tiesos ir laisvės idėjos dar nėra mirusios mūsų tautiečių širdyse, bet randa pritarimą ir platų atgarsį.

Tenka palinkėti, kad "Laiko" užsibrėžta linija - stovėti tiesos ir laisvės sargyboje būtų tęsiama toliau iki bus įgyvendintas teisingumas ir laisvė mūsų Tėvynėje, kol suskambės laisvės varpas Gedimino kalne ir laisvai mūsų tauta galės kalbėti, rašyti ir veikti.

Skaitytojas.

• Prancūzija sprogdina bombas. Nežiūrint protesto kaikiurių valstybių, Prancūzija vykdo toliau savo atominių bombų sprogdinimus Mururoa, vietoje apie 720 mylių nuo Tahiti salų. Prieš šiuos bandymus pasisakė Australija ir Naujoji Zelandija, kurios arčiausiai sprogdinamų vietų randasi.

• Koleros epidemija Napolio mieste. Paskutiniu laiku Pietų Italijos mieste, Napolyje pasirodė koleros liga, kurios pasekoje prisipildė lignoninės. Raudonasis Kryžius siunčia skiepus prieš šią ligą, kad išgelbėti sveikuosius nuo užsikrėtimo.

• Tarpusavio sutartis. Tarp Indijos, Pakistano ir naujos Bangla Desh valstybių prieita

prie bendros sutarties pasikeisti karo belaisviais, kurie liko po karo tarp Pakistano ir Bangla Desh. Bus palikti tik karo nusikaltėliai, kuriuos teismas turės svarstyti. Tai gražus pavyzdys tarp kaimynų.

• Egipto ir Libijos sąjunga. Po trijų dienų pokalbių tarp Egipto ir Libijos prezidentų: Anwar Sadat ir Moammar Khadafy buvo prieita prie bendro nutarimo: sujungti abi valstybes į vieną stiprią valstybę, kad atsispirti prieš didžiųjų įtaką ir atgauti prarastas žemes kare su Izraeliu. Apsijungimas įvyks palaipsniui pirma išrenkant bendrą parlamentą, paskui jau einant prie bendros politikos ir ekonomijos nustatymo.

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE

1973 m. rugsėjo 29 d. 21 val organizuoja

LIETUVIŲ MENININKŲ DARBŲ PARODĄ

ir kartu bus

PAVASARIO SUTIKIMAS

Pavasario karalienės ir princesių rinkimas.

VAIŠĖS. Orkestras "SANS SOUCI".

Visus kviečia dalyvauti

S.L.A. Centro Valdyba.

IŠ VISO PASAULIO

• Meksikoje žemės drebėjimas. Šių metų rugpiučio 28 d. tik už kelių šimtų kilometrų nuo Meksikos sostinės įvyko žemės drebėjimas, kuris pareikalavo 500 žmonių aukų ir daugybę sužeistų, neskaitant materialinių nuostolių, siekiančių milijonus dolerių.

• Keturių partijų sekantiems rinkimams. Jau yra pripažintos oficialiai keturių partijų, kurios

šių metų rugsėjo 23 d. stato savo kandidatus į prezidentus. Šios partijos yra sekančios: 1) Justicialistų Frontas su Juan Domingo Peron ir jo žmona Maria Estela Martinez. 2) Radikalų partija su Dr. Rikardo Balbin ir Fernando de la Rúa. 3) Federalistų Alianza su Francisco Manrique ir Rafael Martinez Raymond. 4) Socialistų - Darbininkų partija su Carlos Hipolito Coral ir Francisco Jose Paez, kurie paskutiniu metu apjungė kairiųjų sparną, užsiregistravo į rinkiminį sąrašą. Rugsėjo 23-ji bus lemiamą diena Argentinos kra-

tui, nes turės pasisakyti, kas turės ateityje valdyti.

• Raud. Kinijos X-tas partijos suvažiavimas patvirtino savo lyderiais Mao-Tse-Tungą ir Chou-En-Lai. Tuomi Kinijos linija lieka abiejų vadų rankose. Partijos suvažiavimas pasisakė prieš amerikonių kapitalizmą ir Rusijos imperializmą, nežiūrint, kad neseniai buvo pasirašyta prekybos sutartis su Š. Amerika, po Niksono apsilankymo prieš metus laiko. Nauja Kinijos figūra Wan-Hung-Wen pareiškė, kad Š. Amerika ir Rusija "gresiančios pasaulio taikai".

LAIKAS — patriotinis laikraštis
1973 m. rugsėjo 16 dieną švenčia savo
SIDABRINĮ JUBILIEJŲ
25 metų nenuilstamo darbo sukaktį.
16 val. Šv. Mišios Aušros Vartų bažnyčioje už visus Laiko Garbės leidėjus, rėmėjus, bendradarbius ir skaitytojus.
17 val. 25 metų minėjimas su gražia meno programa ir šeimyniškais vaišėmis.
kartu bus pagerbimas mūsų kolonijos NAUJŲ AKADEMIKŲ, kurie paskutiniu laiku baigė aukštąjį mokslą.
"LAIKO" ADMINISTRACIJA IR REDAKCIJA kviečia nuoširdžiai visus dalyvauti šioje jubiliejinėje mūsų šventėje.
Prašome iš anksto įsigyti bilietus!
Šventės Rengimo Komisija.

Bukauskų šeima - Laiko Garbės Leidėjai

LAIKAS - nenuilstamo spaudos darbo ir pasiaukojimo 25 metų laikotarpyje, surado daug nuoširdžių prietelių, bendradarbių, rėmėjų - mecenatų ir skaitytojų. Kartu nuo karto atsiranda jį tarpe, kurie net sunkiai uždirbtą pinigą paaukvoja spaudos darbui ar net padengia atsikiro numerio išleidimą tapdami Laiko Garbės Leidėjais.

kart sunkesnis ir kelia rimtą susirūpinimą spaudos ateitimi.

Sio numerio mecenatas Pijus Bukauskas gimė Alvite, Vilkaviškio apskr. 1919 m. ten ir savo pradinį mokslą išėjo. Vėliau baigė Pavasario gimnaziją Kaune ir pradėjo universiteto studijas.

Karo sukūryje atsidūręs Vokietijoje, studijavo Hamburge,

gyveno jo brolis J. Bukauskas su šeima.

Pijus Bukauskas, atvykęs į Argentiną, neužilgo sukūrė šeimos židinį su Solema de Rosi, kurių moterystę Dievas palaimino trimis sūnumis ir dviem dukrom.

Vyriausias sūnus Antanas jau pavaduoja tėvus jų nuosavame biznyje — kavinėje Kordobos mieste. Gustavas studijuoja prekybos mokykloje, jaunesnysis Luis šiemet baigė pradžios mokyklą Kordobos mieste. Duktė Diana šiais metais baigė gimnaziją, o Mirta studijuoja mediciną Kordobos universitete.

Trys vyresnieji vaikai prieš ketvertą metų buvo išvykę į Šiaurės Ameriką pas savo dėdę kun. Antaną Bukauską. Ten jie viešėjo apie metus laiko aplankydami San Luis, Hot Springs ir kitas gražias Š. Amerikos vietas.

Pijus Bukauskas atvykęs į Argentiną, panašiai kaip ir kiti, pradžioje dairėsi kur geresnės galimybės ir kokią vietą pasirinkti apsigyvenimui. Buvo nuvykęs į argentiniską Šveicariją - Bariloche miestą, tačiau nuolatiniams apsigyvenimui pasirinko Villa del Dique, kur išgyveno dešimt metų. Ten turėjo foto studiją ir įvairių suvenyrų ir šiaip turistams skiriamą krautuvę "Lietuvą". Tačiau ši krautuvė pilnai dirbdavo tik du mėnesius, turistiniu laiku, o šiaip metų bėgyje tekdavo nuobodžiauti. Todėl nusprendė vykti į patį Kordobos miestą, kur netoli didžiosios geležkelio stoties gatvėje Mitre nusipirko didelę kavinę, veikiančią veik 24 valandas. Joje yra biliardų ir kitokių žaidimų. Čia susirenka pažaisti ne tik to žaidimo mylėtojai, bet ir žaidimo meistrai, kurie čia sueina rimtai pasirungti ir pasipraktikuoti.

POKALBIS SU SKLANDYTUVŲ MEISTRU DOMININKU BUTKUM

Beviešint man Kordoboje teko maloni proga susitikti ir pasikalbėti su sklandytuvų statytoju Domininku Butkum.

Laiko koresp. — Žengiant nepaprastais šuoliais progresui, aviacija taip pat nepilno šimtmečio bėgyje jau ne tik ražo erdves, bet jau pasiekė mėnulį ir studijuoja kitas planetas. Įdomu patirti, kuo Argentinoje gyvenantieji lietuviai prisidėjo prie aviacijos klestėjimo. Patyriau, kad Tamsta, gyvendamas Tandil mieste, statėte ir taisėte sklandytuvus.

D. Butkus. Taip, man begyvenant Tandil mieste, kartą atvyko vienas vokiečių iš Vokietijos ir atsigabeno sklandytuvą, su kuriuo darė įvairias demonstracijas ore. Vieną vakarą besileidžiant užkliuvo ir nulūžo sparnas. Jam pataisyti ieškojo meistro. Bandė vienas, bandė kitas, bet nepataikė sutaisyti. Tuomet, jis patyręs apie mane, susitiko su manimi. Jam patiko mano darbas ir jis pavedė man pataisyti sulūžusį sparną. Tuo laiku tvėrėsi sklandymo klubas Tandil mieste ir klubo vadovybė man

pavedė pastatyti sklandytuvą. Tais laikais buvo sunku su finansais ir to sklandytuvo statyba truko beveik metus laiko. Tai buvo 1932 metais.

Koresp. Tas Jūsų padirbtas sklandytuvus ilgai tarnavo Tandil klubui?

D. Butkus. Tas sklandytuvus buvo gerai padarytas ir tanavo kokius tris metus. Kuomet valdžią paėmė Peronas, tam klubui buvo valdžios suteikta finansinė parama ir jis išvystė didesniu mastu sklandytuvų statybą. Po mano priežiūra buvo pastatyti keletas sklandytuvų. Į tą klubą atvykdavo iš kitų klubų pasimokyti sklandytuvų statybos.

Koresp. Nors pirmieji orlaiviai ir sklandytuvai buvo primityvūs, tačiau ir juos statyti reikėjo mokėti. Iš kur išmokote to darbo?

D. Butkus. Aš sklandytuvus ir orlaivius jau turėjau progos taisyti ir prižiūrėti man esant Šiaurios pirmojo karo metu, Zoknių dvare. Buvau vokiečių paimtas prie aerodromo darbų, tad turėjau progos prisžiūrėti ir tuos primityvius orlaivius taisyti, nes karo metu įvykdavo įvairių katastrofų.

Koresp. Kaip Jūs papuolėte į Tandil miestą?

D. Butkus. Atvykęs į Argentiną pakliuvau į vieną dvarą netoli Tandil miesto. Ten dirbau metus laiko ir po to persikėliau į patį Tandilį, kur įsteigiau medžio apdirbimo — staliorystės dirbtuvę, su kuria ilgesni laiką vėčiau, Silpnėjant jėgoms ir senatvei artėjant persikėliau į Kordobos provinciją, Villa Rumipal, nes ten sausesnis ir sveikesnis klimatas. Taip ir leidžiu senatvės dienas.

P. Gudelevičius.

Sio numerio Garbės Leidėjai — Bukauskų vaikai — Antanas, Gustavas ir Luis; Mirta ir Diana.

Sio mūsų sukaktovinio numerio Garbės Leidėjai yra Pijaus ir Solemos de Rosi Bukauskų šeima, kurie savo skaitlingos šeimos penkių vaikų vardais išleidžia šį Laiko numerį, tuomi palengvindami leidėjams spausdinto žodžio darbą, kuris mūsų tautiečiams senstant ir retėjant, darosi kas

Pabaltijo universitete pas prof. Biržišką lituanistiką, o po to Goetes universitete, Frankfurte, Humanitarinius mokslus.

Lietuviams, išvietintiems iš Lietuvos, pradėjus tvarkyti savo ateities gyvenimą, Pijus Bukauskas 1949 m. atvyko į Argentiną, kur jau iš seniau Berisso mieste

SUSIVIENIJIMO VI-TO SKYRIAUS METINĖ ŠVENTĖ

SLA šeštasis skyrius Kordobos mieste rugpiūčio 17 d. atšventė savo 29-ąsias darbo ir veiklos sukaktuves.

Nuosavose to skyriaus patalpose susirinko daug rinktinės publikos, atvykusios į skyriaus metinę šventę.

Vakarą atidarė 6-tojo skyriaus veikėjas Jonas Karolis Jankūnas su įžangine atidarymo kalba, kartu pakviesdamas SLA Centro Valdybos pirmininką R. Stalioraitį tarti pritaikintą žodį. R. Stalioraitis pasveikinęs šeštojo skyriaus veikėjus pabaigoje įteikė daug parašų turintį pergaminą ir laikrodį, kuris vėliau buvo paleistas į loteriją.

Po pirm. R. Stalioraičio kalbos prasidėjo meninė dalis, kurią išpildė iš Buenos Aires atvykęs SLA tautinių šokių ansamblis, pritariant akordeonais Juozukui Romeikai ir Aleks. Pattoglio. Ansamblio mokytojos p. Olga Zabarauskaitė de Casas ir Monika Balčiūnaitė prieš pradėdant šokius plačiai apibūdino mūsų šokių prasmę ir reikšmę.

Buvo pašokta Kubilas, Gyvataras, Subatėlė, Jonkelis, Rugučiai ir Malūnas, susilaukę skai-

Antanas Sadukas, SLA 6 sk. pirmininkas.

tingos publikos daug entuziastiško plojimo.

Nors oras buvo gražus, bet vėso, tad sušilusiems šokėjams atvirame ore buvo pavojinga ilgiau pasilikti, todėl visi svečiai buvo pakviesti į vidų, kur buvo patiekto vaikios vaišės, kurių metu SLA jaunimas, padedant suaugusiems, dainavo moderniškas lietuviškas dainas.

KORDOBOS MIESTO JUBILIEJUS

Rytojaus dieną t.y. rugpiūčio 19 d. SLA ekskursijos jaunimas išvyko į Carlos Paz ir kitas Kordobos apylinkių vietas, senieji suruošė šeimyniškus asado pietus SLA patalpose, po kurių dar ilgai skambėjo lietuviškos sutartinės, šį kartą dainuojamos senosios kartos, nes jaunimas, pietums pasibaigus, turėjo skubėti į Kordobos miesto centrą, kur didžiausiame to miesto teatre — Teatro Rivera Indarte — buvo minima Kordobos miesto 400 metų įkurimo sukaktis, kurią rengė "Delegacion Episcopal para Migraciones y Turismo" pakviesdama įvairių imigrantų bei etninių grupių menines pajėgas, kurios tame teatre rugpiūčio 18 ir 19 dienomis davė neeilinį meno spektaklį.

SLA ŠOKĖJŲ PASIRODYMAS

Šiame įvairių tautų festivalyje pirmoj eilėj pasirodė kroatų choras, kurio choristai, pasipuošę savo tautiniais rūbais, išpildė keletą dalykėlių ir operų arijų. Po to kiekviena tauta su pertraukomis sušoko po vieną šokį, kad daugiau sudominti publiką.

SLA ansamblis šiame teatre pasirodė tris kartus, pašokdami

Rugučius, Jonkelį, Subatėlę, Gyvatarą, Kubilą ir Malūną, jiems sužavėta skaitlinga publika nesigailėjo plojimų, juo labiau, kad lietuvių jaunimas — visi jaunučiai su gražiais tautiniais drabužiais ir linksma jaunatviška šypsena, lydint dviems akordeonams be didelio vargo sužavėjo publiką puikiai išpildydami šokius. Jie buvo gražiai įvertinti ir pakviesti spalio mėnesyje dalyvauti ruošiamoje Alaus šventėje. Jiems buvo pažadėta apmokėti tolima kelionė iš Buenos Aires į Kordobą.

Jonas Karolis Jankūnas, 6 sk. veikėjas.

Iš kitų tautinių grupių programoje dalyvavo: armėnai su savo tautiniais šokiais, italai su skai-

tingu choru ir solistais, ukrainiečiai su šokiais, kroatai su choru, vokiečiai ir kiti.

Gaila, kad šiai gražiai šventei buvo padaryta labai maža propaganda ir daug vietinių lietuvių apie šventę visai nežinojo.

Į šią Kordobos miesto šventę ir į SLA 6-to skyriaus šventę buvo atvykęs visas autobusas ekskursantų: visus SLA jaunimo ansamblis su savo mokytojom - Olga Zabarauskaitė de Casas, Monika Balčiūnaitė ir Irene Stankevičiene, kurios be to dar rūpestingai paruošė ir prieš kelionę atsispausdino lietuviškų dainų rinkinį. Šias dainas kelionėje ir vaišių metu jaunimas entuziastingai dainavo. Su jaunu vyko kai kurie tėveliai ir kiti suaugusieji: Kazimieras Virbickas, Leopoldas Stankevičius su žmona, Stasys Metrikis su žmona, O. Daugirdaitė Spreafico su vyru, Juozas Šiušis, Olga Zabarauskaitė de Casas, Monika Balčiūnaitė, SLA pirm. Raul Stalioraitis ir kiti. Savais autais atvyko: Antanas Slančiauskas su šeima ir uošvė p. Kriščiūniene, R. Stukas su R. Deveikiu, o kitomis priemonėmis pasiekė Kordobą Juozas Stalioraitis, Pijus Gudelevičius, J. Karolis Baltrūnas ir

(seka 3 pusl.)

SEKMA DIENIO
RIMČIAI

NAUJŲ KUNIGŲ PROBLEMA

Kokie bebūtų laikai, kiek ir kaip pasiaukojusių pasauliečių apaštalu beturėtume, bet be tinkamų dvasios vadų-kunigų daugybės katalikų gyvenimas liktų blankus, o gal ir visai klaidingas. O kaip tik viena paskutiniojo de-

gyveno kunigo ar vienuolio luome. Iš nesimeldžiančio jaunimo neatiras pašaukimų į kunigų ir vienuolių luomą. O mūsų laikų nesimeldžias jaunimas yra nesimeldžiančių šeimų auka. Nesimeldžias gali stipriai pajusti tie-

Kunigo pašaukimas yra giliai prasmingas.

šimtmečio nuotaukų pasekmė yra dvasios vadų-kunigų stoka. Nereikia nė aiškinti, kad jie gali ir turi ateiti tik iš jaunimo.

AR ATEIS?

Teorija visada aiški, bet praktika parodė gausius dabarties faktus, kad be maldos klumpa net tie, kurie jau daug metų iš-

sos ir gyvenimo prasmės supratinimo stoka.

Didvyriškai jų beięskas, tikrai jas suras, nes trokščiančiam gero yra užtikrinta Dievo malonės pagalba. Tačiau toks asmuo gal pradės melstis net pirmiau, negu suras savo protą ir širdį patenkinančią tiesą. Iš praeities tu-

nyčios restauravimą, nes ši bažnyčia yra uždaryta kulto reikalingam. Kiek tai liečia kitų aštuonių Kauno bažnyčių remontavimą, Tass agentūra, skelbdama šią žinią nepamini nė vienos iš jų vardo.

Užsienio spaudos agentūros šia proga pateikia sąrašą visos eilės Kauno katal. bažnyčių, kurios yra uždarytos ir naudojamos kitiems tikslams. Jų tarpe yra minima dominikonų bažnyčia, kuri 1965 m. buvo paversta kino teatru. Įgulos bažnyčioje yra įrengtas Čiurlionio vardo dailės muziejaus sandėlys, šv. Mykolo, benediktinė bažnyčia (buv. Lukšio gatvėje) paversta sandėliu, jėzuitų bažnyčioje yra sporto salė, marijonų bažnyčioje (Šaričių bažnytelė) yra popieriaus sandėlis, šv. Kryžiaus Išaukštino 1950 m. išgriauta. Priskėlimo bažnyčioje įrengta elektroninių aparatų dirbtuvė, šv. Trejybės bažnyčia paversta šokių sale.

Draugas.

ŠILALĖ

Šilalės gimnazijos mokinė Nijolė Sekytė kartu su motina atėdavo į bažnyčią. Mokytoja Stat-

rime daug tokių pavyzdžių.

AUKOS BAIMĖ

Nedaug yra žmonių, kurie patys ieškotų progų aukotis. Vis dėlto yra tokių, kurie nebijo ir nevengia jiems priklausančios aukos. Jais laikosi visos žmonių gyvenimo sritys.

Kalbant apie auką, reikia pasakyti, kad žmonės dažnai klysta. Tuo visai nereikia stebėtis, nes kaipgi viską žinosi be patirties?

Dažnai auka įžiūrima ten, kur jos nėra, arba yra ne tokia, kokia atrodo iš šalies. Taip pat dažnai aukos nematome ten, kur ji tikrai yra. Daug ką gąsdina nepatirta kunigo ar vienuolio gyvenimo auka. Kas galėtų sakyti, kad jos ten visai nėra?

Tačiau kokią daugybę dabartinio jaunimo padarys tikrais aukos žmonėmis tie keliai ir tos profesijos, kurios jauniems žmonėms vaidenasi viliojančiomis šviesomis!

Pasaulliniame gyvenime labai dažnai tenka aukotis tik žemiškiems savo ir kitų reikalams be dvasinio ir net be žemiško džiaugsmo.

O jeigu ta auka nebus pašvesta geros intencijos ir maldos, tai ji pasiliks be antgamtinės prasmės ir vertės. Negalima sakyti, kad pasaulyje nėra švento gyvenimo ir kilnaus džiaugsmo.

Tačiau kunigo ar vienuolio gyvenimas turi savo dvasinių džiaugsmų, kurių nėra pasaulyje. O tapti vispusiškai naudingu visuomenei, kokių tampa beveik kiekvienas geras kunigas, pasaulyje pavyksta gal tik vienam iš tūkstančio.

KARTŲ SKIRTUMAI

Jeigu kas jaunimui ar subrendusiems šiandien nepatinka kunigų ir vienuolių veikloje, jų institucijose, tai yra atviri visi keliai jaunimui ateiti ir visa tai paimiti į savo rankas.

Jaunimas turėtų dažnai atsiminti, kad vyresnieji, pasitrauk-

RELIGINĖS ŽINIOS

- Lijono mieste, Prancūzijoje, įvyko jaunųjų Kristaus liudininkų ketvirtasis tautinis kongresas, kuriame dalyvavo 2.500 berniukų ir mergaičių nuo 13 iki 15 metų amž. "Gyventi Tiesoje" buvo kongreso pagrindinė tema. Jaunieji svarstė, kokių būdu pasirengti tikrai prasmingam gyvenimui. Šita prancūzų jaunimo organizacija priklauso tarptautiniam Eucharistiniam sąjūdžiui.

- Daugiau kaip 8 tūkst. vokiečių gydytojų, slaugių ir seselių vienuolių surengė maldingą kelionę į Telgtą, šventovę Westfalijoje, protestuodami prieš įstatymo projektą dėl negimusių kūdikių žudymo. "Mes verčiau uždarysime mūsų ligonines, kuriose tiek daug gyvybių išgelbėta, bet netoleruosime įstatymo, kuris priešingas gyvybės apsaugojimo etikai" — pažymėjo kelionės organizatoriai.

- Detroito, JAV., lietuviai šiuo metu baigia naujos Dievo Apvaizdos parapijos bažnyčios statybą. Šalia bažnyčios bus kultūros centras, salė. Statybą kainuos apie milijoną dolerių, kurių jau turima 800.000

- Brocktono, JAV., lietuvių parapija švenčia 75-rių metų sukaktį.

dami iš gyvenimo, neišsineš savo sukurtų nei mokyklų, nei kultūros centrų, nei ligoninių, nei spaustuvių. Visą jie paliks jaunimui.

Ko tinkamu laiku neperims dabartinis lietuvių jaunimas, tai pasiims kitataučiai, o dabartinei lietuvių jaunimo kartai liks tik nusikaltimas apsilaidimu.

Jeigu dabartinė jaunoji lietuvių karta duos pakankamai kunigų ir vienuolių, tai bus pasitarnauta ne vyresniesiems ir ne praeičiai, bet sau ir ateičiai. O priešingu atveju pasekmės pajus taip pat ne praeitis, o tik lietuvių ir Lietuvos ateitis.

Vysk. Vincentas Brizgys.

- Ekvatorines Gvinėjos valdžia neseniai išvijo iš savo krašto abu katalikus vyskupus, o dabar — ispanes vienuoles ir nužudė žymų katalikų veikėją Atanasio Ndong Miyoya. Žudomo, persekiojami bei terorizuojami ir kiti katalikai. Tame krašte yra viso trys šimtai tūkst. gyventojų, kurių du trečdaliai - katalikai.

- Panamos katalikiškas žurnalas pravedė katalikų tarpe anketą. Pasirodo, kad 40% panamiečių katalikų nežino dabartinio popiežiaus vardo, 42% nežino savo vyskupo pavardės ir 50% nėra susitikę savo klebono paskutiniųjų metų laikotarpyje. Apie 75% pareiškė, kad kunigas niekad nėra buvęs jų namuose nors 94% labai norėtų, kad kunigas pas juos užeitų.

- Katalikų Bažnyčia Japonijoje ieško naujų būdų tarnauti krašto tikintiesiems ir kitiems gyventojams. Nagojos priemiesty buvo įsteigta pirmoji misijų stotis neturinti nuolatinio kunigo. Misijai vadovauja pasauliečiai tikintieji ir tik vieną ar du kartu savaitėje atvyksta kunigas aukoti šv. Mišių. Kai kurios tokios mažesnės misijų stotys bus pavestos serų vienuolių atsakomybei.

- Praeitų m. lapkričio m. pabaigoje Gudijoje mirė vienas seniausių Lietuvos kunigų - Juozas Luckus, gimęs 1883 m. Krosnos parap. Išgailių km. Kunigu išventintas 1908 m. dirbo įvairiose Vilkaviškio vyskupijos parapijose.

- Austrijos kat. žinių agentūra "Kathpress" paskelbė žinią apie Lietuvos slapta leidžiamą "Lietuvos Kat. Bažnyčios Kroniką". Agentūra pažymi, kad nežinoma saugumo organų ir policijos didelių pastangų susekti šio slapto organo autorius — šios kronikos jau pasirodė 30 laidų, kur patiekama daug įdomios medžiagos apie religinės laisvės varžymus Lietuvoje.

KATAL. PERSEKIOJIMAS OKUP. LIETUVOJ

(Tęsinys iš praeito numerio)

KAUNAS

Sovietų žinių agentūra Tass pranešė, kad Kaune yra baigta restauruoti valdžios lėšomis šv. Jurgio (kunigų seminarijos) bažnyčia.

Užsienio spaudos agentūros komentuosios šią žinią, pateikia kai kurių patikslinimų apie kitų Kauno bažnyčių likimą.

Šv. Jurgio bažnyčia, statyta 16 amž., visą laiką priklausė kunigų seminarijai. Ji yra pirmoji sovietų išniekinta bažnyčia. Lietuvoje. Ji kartu su kunigų seminarijos rūmais, 1941 m. sausio 12 d. raudonosios armijos sektoru paversta sandėliu. Prsidėjus karui, laikinoji Lietuvos vyriausybė bažnyčią gražino seminarijai. Antrosios okupacijos metu bažnyčia vėl buvo paimita raud. armijos reikalams ir bažnyčia paversta sandėliu. Turistai pasakoja, kad Kauno kunigų seminarijos rajonas atrodo labai skurdžiai. Uždaryta yra ir Šv. Trejybės bažnyčia, o seminarijos rūmuose yra kaž kokių kariuomenės ar kitokios įstaigos. Užsienio spaudos agentūros toliau pažymi, kad Kauno gyventojai nieko nežino apie šv. Jurgio baž-

nyčios restauravimą, nes ši bažnyčia yra uždaryta kulto reikalingam. Kiek tai liečia kitų aštuonių Kauno bažnyčių remontavimą, Tass agentūra, skelbdama šią žinią nepamini nė vienos iš jų vardo.

Užsienio spaudos agentūros šia proga pateikia sąrašą visos eilės Kauno katal. bažnyčių, kurios yra uždarytos ir naudojamos kitiems tikslams. Jų tarpe yra minima dominikonų bažnyčia, kuri 1965 m. buvo paversta kino teatru. Įgulos bažnyčioje yra įrengtas Čiurlionio vardo dailės muziejaus sandėlys, šv. Mykolo, benediktinė bažnyčia (buv. Lukšio gatvėje) paversta sandėliu, jėzuitų bažnyčioje yra sporto salė, marijonų bažnyčioje (Šaričių bažnytelė) yra popieriaus sandėlis, šv. Kryžiaus Išaukštino 1950 m. išgriauta. Priskėlimo bažnyčioje įrengta elektroninių aparatų dirbtuvė, šv. Trejybės bažnyčia paversta šokių sale.

Draugas.

ŠILALĖ

Šilalės gimnazijos mokinė Nijolė Sekytė kartu su motina atėdavo į bažnyčią. Mokytoja Stat-

kevičienė barė ją klasės akyvaizdoje ir liepė pasiaiškinti, kodėl ji lanko bažnyčią. Nijolė ėmė verksti. Tada mokykl. Statkevičienė ir kiti mokytojai liepė jai eiti namo ir daugiau nebegrįžti. Mergaitė grįžo verkdama namo ir pasakė tėvams, kad ji daugiau mokyklon neisianti. Vėliau kitų mokytojų prikaltėta, Nijolė lankė mokyklą, bet ateistai mokytojai nesiliovė jos terorizuoti. Mergaitė turėjo pereiti į vakarinę jaunimo mokyklą.

VILKAVIŠKIO RAJONAS

Kybartų vidurinė mokykloje X-c klasėje mokytoja Miknevičienė tiems mokiniams, kurie buvo per Vėlykas bažnyčioje, liepė rašyti tema: "Bažnyčia arti - dorovė toli". Kiti mokiniai galėjo rašyti laisva tema. Geriausios klasės mokinės L. Salčiūnaitė ir T. Menčinskaitė ateistinės temos nerašė. Mokytoja joms pastatė po vienetą ir be to jos buvo iškviestos pasiaiškinti pas mokslo dalies vedėją.

VILNIUS

KGB organai (policija) buvo iššaukę kun. V. Merkį, kuris 1959 m. Rugienio patvarkymu buvo jėga pašalintas iš kunigų seminarijos ir slapta gavo kuni-

gystės šventinimus 1960 m. Tardytojas pareiškė, kad kun. V. Merkys gali būti įdarbintas parapijoje (šiuo metu jis dirba Viličiaus medelyne), jei jis smulkiai aprašys, kas jį išventino, kur jis laikė Mišias, sakė pamokslus etc.

(bus daugiau)

SUSIVIENIJIMO VI-to
SKYRIAUS METINĖ
ŠVENTĖ (tąsa iš 2 pusl.)

kiti. Viso susidarė apie 50 svečių iš Buenos Aires, kurie 6-to skyriaus buvo nuoširdžiai priimti ir globojami.

PAS KORDOBOS
LIETUVIUS

- Matas ir Valerija Bendinskai 17 rugpiučio grįžo iš kelionės į Š. Ameriką, kur jie viešėjo Los Angeles mieste pas savo sūnų, kuris jau 14 metų yra ten įsikūręs. Bendinskai turėjo progos susitikti su ankščiau gyvenusiais Argentinoje lietuviams: kun. V. Palubinskui, kun. A. Valiuška ir kitais, kurie juos daug kur apvežiojo, o pas p. Kuzavinus suruošė jaukias vaišes. Ankščiau gyv. Argentinoje lietuvių siunčia per p. Bendinskus sveikini-

mus visiems pažįstamiems Argentinoje.

- Juozas ir Marytė Zavickai kurį laiką viešėjo Villa Rumipal tvarkydami savo nuosavą vasarnamį, rugpiučio 17 d. ten nuvyko ir jų dukra Nelly trumpam poilsui.

- Elena Prieskienienė po sunkios operacijos Sanatorio Cordoba, grįžo į namus, kur gydosi vyro priežiūroje Alta Gracia.

- Marija Kavaliauskienė, po sunkios operacijos, vyro priežiūrima, gydosi savo namuose, Alta Gracia.

- Antanas Šlekonis, senas Alta Gracia gyventojas, turėjo pripuolį dėl aukšto kraujo spaudimo, po kurio ilgesnį laiką išgulėjęs lovoje, pamažu taisosi savo namuose.

- Kazimieras Razaitis susirgo ir yra paguldytas Hospital Ferroviario Cordoba. Toje ligoninėje turėjo operaciją, dabar ruošiamas kitai.

- Rikardas Palšis su žmona mokytoja, pabuvis Villa Rumipal pas savo tėvelius Juoza ir Sofiją Palšius, su savo šeima išvyksta vėl į Australiją, kur jau pusantro meto kaip ilgesniam laikui apsigyveno.

1948

Laikas Sidabrinėje

Kiekviena sukaktis sukelia norą žvilgtelėti į praeitį pažvelgti nueitą kelią. Švenčiant LAIKO dvidešimts penkerių metų sukak-

spraga - neturėjimas savo nuosavo lietuviško katalikiško laikraščio.

Bet gi vieną dieną a.a. kun.

Laiko vadovybė prie Laisvės paminklo parap. sodelyje: kun. Juozas Petraitis — Tėvų Marijonų vyresnysis, leidėjas, Ona Kairelienė — redaktorė, kun. Augustinas Steigvilas — atsak. redaktorius, Pijus Gudelevičius — administratorius.

tį tenka atsigręžti atgal į tuometinį mūsų lietuvių kolonijos gyvenimą ypač į lietuvišką gyvenimą, kuris sukėsi aplink lietuvių parapiją.

Prieš dvidešimt penkis metus lietuviškas veikimas prie lietuvių

vėliau vyskupas P. Brazys sukvietė inteligentų būrelį pasitarimui. To pasitarimo pasekoje susirinkusieji nutarė leisti laikraštį, kuriam išrinktas vardas LAIKAS t. yra, kad jis eina su laiku ir gyvenimu. Pradėjus eiti Laikui, jo pirmuoju redaktorium pasirašė tuometinis klebonas ir lietuvių parapijos organizatorius a.a. kun. Kaz. Vengras, tačiau visa to laikraščio siela buvo a.a. vyskupas Pranas Brazys, suspietęs aplink save gabių žmonių redakcinį vienetą. Po metų LAIKAS jau tapo dvisavaitiniu laikraščiu, apjungęs dar didesnę bendradarbių būrį ir platų skaitytojų skaičių. Šiandieną laikraštis yra redaguojamas vyriausio redaktorius kun. August. Steigvilas, redaktorės Onos Kairelienės, o jį jau daug metų admi-

Pijus Gudelevičius jau ilgus metus, administruoja Laiką.

Aušros Vartų parapijos buvo gyvas, judrus. Skaitlingą senąją emigraciją papildė dideliu skaičiumi nauji emigrantai - pokariniai ateiviai, kurie tik neseniai atvykę iš Lietuvos, įnešė į Argentinios lietuvių gyvenimą daug lietuviškos dvasios, lietuviškos veiklos. Organizacinis gyvenimas tuo metu gražiai klestėjo, kūrėsi nauji vienetai.

Tačiau lietuviškam katalikiškam veikimui susidarė viena

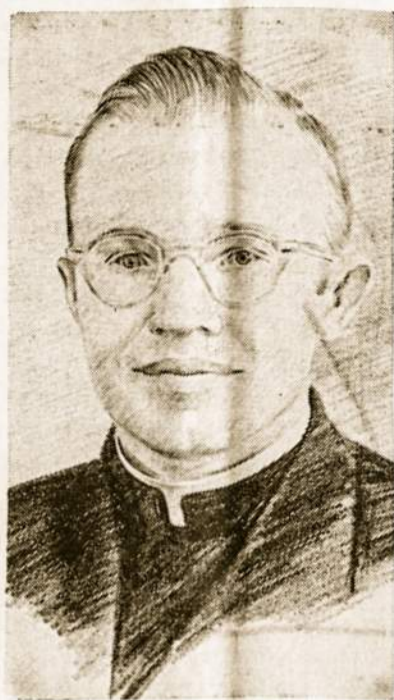
Povilas Mačernis Laiko bendradarbis.

Ant. Šantaras, buv. nuoširdus bendradarbis.

Rašyt. K. Čibiras, bendradarbis Urugvajuje.

Kun. J. Petraitis, Marijonų Avellanedoje vyresnysis, Laiko bendradarbis.

Dr. Vytautas Dambrava Laiko bendradarbis.

nistruoja brolis Pijus Gudelevičius.

Nuo tos dienos LAIKAS pasidarė daugelio lietuviškų šeimų draugas, kurio laukiama su nekantrumu atsilankant į namus, kaip laukiama gero draugo ar nuoširdaus prietelio, kuris savo atsilankymu atneša ne tik naujienų, bet ir malonaus džiaugsmo.

Lankydamas lietuviškas šeimas Laikas junta, kad jis yra mylimas

Kun. Antanas Lubickas Laiko meninės dalies bendradarbis.

ir laukiamas. Jis yra toji jungtis, kuri jungia mus visus į bendrą lietuvišką katalikišką šeimą — į LAIKO šeimą. Redakcija, administracija, bendradarbiai ir visi skaitytojai — tai viena šeima, kuri su meile žvelgia į kiekvieno numerio gimimą - pasirodymą.

LIETUVYBES IR KATALIKYBES SARGYBOJE

Laikui begant keitėsi ir mūsų laikraščio redaktoriai ir bendradarbiai, bet didžioji idėja, mesta pirmųjų LAIKO kūrėjų, liko ta pati. Ją randame pirmame numeryje, kur sakoma:

“Mums reikia tikrojo Tėvynės žodžio.

To žodžio, kurį nešė knygnešiai iš Prūsų į tautiečių širdis, kad juose pavergtų Tėvynė prisikeltų

A.a. vysk. P. Brazys, Laiko įkūrėjas ir buv. jo vadovas.

naujam nepriklausomam gyvenimui”.

Šiandieną LAIKAS stovi lietuviško žodžio sargyboje, to žodžio kurį pradėjo jo pirmtakai. Kol bus lietuvių, mylinčių savo tėvynę, kol bus krikščionių, branginančių savo tikėjimą, tol eis LAIKAS nešdamas jiems drąsinimo ir paguodos žodžius.

Šiandieną LAIKAS bendrauja su viso pasaulio laisva lietuviška spauda ir visomis lietuviškomis organizacijomis ir laisvini- mo sąjudžiais, visus remdamas ir visiems padedamas ir kartu išlikdamas nepriklausomu jokiai politinei partijai, nes šiuo metu mūsų visų yra bendras ir vienintelis tikslas — bendrame fronte kovoti už Lietuvos laisvę.

Kun. V. Šimanskis gyv. Villa del Dique, buvęs administratorius.

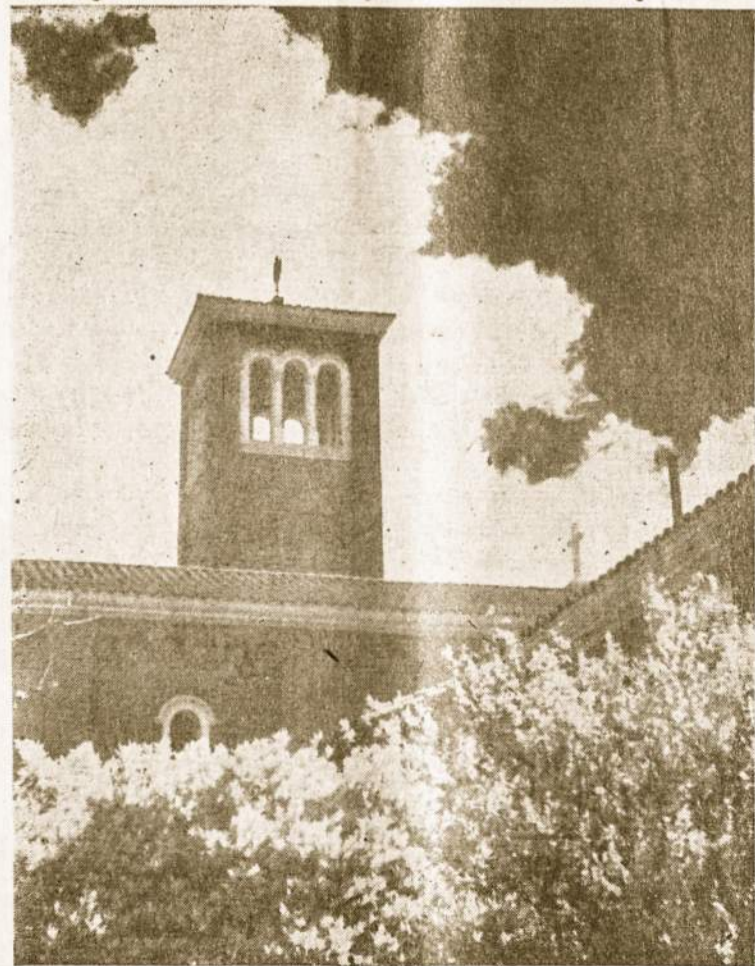
Reikia tikėtis, kad “ne amžiais vergausime” — kaip sako poetas, ateis momentas, kada LAIKAS galės pasiekti Nemuno krantus ir sveikinti mūsų brolius ir seseris su didžiu laimėjimu ir perduoti jiems mūsų karštus linkėjimus ir troškimus.

LAIKAS IR JAUNIMAS

Žinodami, kad jaunimas yra mūsų lietuviškoji ateitis, mūsų viltis ir mūsų idėjų tąsa, mes visomis išgalėmis stengiamės jam padėti, jį vesti lietuvišku keliu. Esame įvedę jaunimo skyrių, kur

Alf. Petraitis (Brazilija), buv. redaktorius.

Lietuvių parapija Avellanedoje, kur randasi Laiko redakcija, spaustuvė ir lietuvių katalikų organizacinė veikla.

Sukaktuvių Sventėje 1973

Stebimas Laiko puslapis spaustuvėje — iš k.: O. Kairelienė - red., P. Blumbergas - linotipistas, M. Giusto - ekspeditorė, V. Padvalskis - grafikas ir mašinistas, kun. A. Steigvilas - vyr. red.

jauni skaitytojai randa žinių apie jaunimo veiklą visame laisvame pasaulyje apie jaunimo nuotakas okupotoje Lietuvoje. Jau kaip tradicija įsivyravo paprotis per LAIKO metinę šventę pa-

Kun. Augustinas Steigvilas jau ilgus metus yra vyriausiuoju redaktorium.

troškimus mums, dėl to jaučiu pareigą padėkoti visiems mūsų bendradarbiams, rėmėjams, skaitytojams iš visos širdies. Ačiū, kad jūs įvertinate mūsų darbą ir vargą, vargą sakau, nes spausdintas lietuviškas žodis neduoda materialinės naudos.

Kviečiu atsilankyti į metinę šventę, kad visi drauge paben-

Juozas Mikalčius, buv. redaktorius.

drautumėm, pasidžiaugtumėm nuveiktais darbais, pasijustumėm kaip viena lietuviška LAIKO šeima ir palydėtumėm jį į naujus 26-tuosius metus.

O. Kairelienė, Red.

LAIKO GARBĖS LEIDĖJAI

Yra visa eilė mūsų tautiečių, gyvenančių Argentinoje ar kitur,

kurie suprasdami lietuviško spausdinto žodžio didelę misiją ir svarbą, yra padėję mums materialiai, apmokėdami atskirų numerių arba jų dalį spaudos išlaidas tuo įsirašydami į lietuviškos spaudos kultūrinių darbuotojų eiles.

Sofija Čekanauskaitė ir dr. Samuel D. Accroca, Andrius Ališauskas ir Vladė Ališauskaitė Marenholcienė, Marija ir Jonas Ališauskai, Juozas Aukštikalnis, Andrius Baltrušaitis, Elzė ir Antanas Barzdžiai, Marija ir Juozas Bendorinai, Moterų ir Mergaičių Draugija "Birutė", Emilija ir Antanas Braziai (išleidę 3 numerius), Bruno Bučys - Bučinskas, Anėlė ir Kazimieras Burbai, Elena ir Pranas Buzai, Emilija Čekanauskienė, Katalina ir inž. Čekanauskai, Kazimieras Čibiras, Vanda Čikštienė, Konstancija Deveikienė, Bronius Eidukonis, Adolfina M. Geigaitė ir Juozas P. Šulnis, Danutė ir Jurgis Gilvydžiai, Gyvojo Rožančiaus ir Labdaros Draugija, Laimutė Šlapelytė Grauzininė ir Dr. Kazimieras Grauzinis, Adėlė ir Vincas Grigaičiai, kun. Stanislovas Grigaliūnas (2 kartus), JLRB, A. Kaušinis, Valerija ir Kazimieras Kaminskai, Ona Kasparienė, Rozalija Kazeliūnienė (2 Nr.), Kazimieras Kunigonis, Kęstutis P. Laucis, Povilas Miliauskas, Karolis Misiūnas, Juozas Musteikis, Natalija ir Antanas Paršeliai, Ona Pažerienė, inž. Jonas Ramanauskas, Ona ir Vladas Rask - Rasčiauskai, Rosario Lietuvių Bendruomenė, Uršulė ir Pijus Sakalauskai, Eleonora ir Izidorius Stankai, Marija ir Kazimieras Stankūnai, Marija ir Petras Šantarai, Paulina ir Vladas

VYRIAUSIAS LIET. IŠLAISVINIMO KOMITETAS

DIDŽIAI GERBIAMAS PONE LAIKO REDAKTORIAU,

Sveikinu Tamstą, LAIKO savaitraščio leidėjus, bendradarbius ir skaitytojus, švenčiant laikraščio ir savo vertingo darbo dvidešimt penkerių metų sukaktį. Jūsų visų patvarus ir gerai organizuotas darbas, bei savaitraščiui leisti, vertas dėmesio ir pagarbos.

Labai miela ir naudinga iš LAIKO patirti apie Pietų Amerikos, o ypač, Argentinos lietuvių gyvenimą, jų visuomeninę bei kultūrinę veiklą, o tuo labiau, tvirtą akciją Lietuvos laisvinime.

Švenčiant savo laikraščio kuklią sukaktį, Linkiu Jums geros nuotaikos ir susikaupimo tolimesniam darbui ir siekimui.

Su pagarba

Juozas Audėnas

Vicepirmininkas Informacijos Reikalams ir Eltos Redaktorius.

Kun. P. Garšva, (JAV) buv. redaktorius.

Kun. J. Margis, (Rosario) buv. atsak. redaktorius.

Urbiečiai, Augustinas Varškys, Stasys ir Ona Deveikiai, Ona ir Povilas Mainioniai, Julija Bubliskienė, Čiolyta Eidukonytė, Ona Kundrotienė, Ona Lipinskienė, Ona Keblytė ir Vincas Kuliešiai, Dr. A. Laucius su žmona Marija Radijonovaite, Dr. Antanas ir Liucija Urbaitytė Marčiukaičiai, Dr. Juozas ir Angelika Urbytė Sungailai, Ona

Deveikienė su draugėmis, Rūnimų šeima, Ona Griekienė, Eduardas ir Eleonora Čiočiai, Povilas Revinskas, Dr. Vytautas Dambra, kun. Simonas Morkūnas, Dr. prof. Antanas Paplauskas - Ramūnas ir šio, jubiliejinio, numerio Garbės leidėjai - Bukauskų šeima.

Elzė Diminskienė, J.A.V., buv. moterų skyriaus red. ir bendradarbė.

Mirusieji LAIKO Garbės Leidėjai ir Rėmėjai, už kuriuos bus pasimelsta rugsėjo 16 d. 16 val. Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčioje:

Vladė Ališauskaitė Marenholcienė, Marija ir Juozas Ališauskai, Juozas Aukštikalnis, Antanas Barzdžius, Juozas Bendorinas, Antanas Brazys, Bronius Bučinskas, Julija Bubliskienė, Pranas Buzas, Dr. Kazimieras Grauzinis, Balys Gokas, Kazimieras Kunigonis, Povilas Miliauskas, Juozas Musteikis, Pranas Ramanauskas, Eleonora ir Izidorius Stankai, Ona Lipinskienė, Ona Keblytė Kuliešienė, Bruna ir Petras Raudonikiai, Ona Kniežaitė, Elena Talmantaitė, Grasilda Krivickienė Sofija, Čekanauskaitė ir dr. Samuel D. Accroca.

Laikas minėdamas savo metines, kartu pagerbia lietuvius jaunuolius, baigusius aukštąjį mokslą. Nuotraukoje — 1971 m. šventės pagerbtieji. Šiais metais bus pagerbtas taip pat būrys jaunuolių. Šventė įvyks š. m. rugsėjo 16 d. 17 val.

Inž. S. Babronis, buv. redaktorius.

gerbti tuos jaunus žmones, kurie yra baigę aukštąjį mokslą ir pradeda savo savystovų profesinį darbą. Šiais metais, rugsėjo mėn. 16 d. (sekmadienį) taip pat pagerbsime naują akademikų būrį.

MŪSŲ SKAITYTOJAMS

Švėsdami 25 metų sukaktį jaučiame, kad jūs esate su mumis. Juntame jūsų meilę ir gerus

Ona Kairelienė, dabartinė redaktorė.

J A U N I M U I

AŠ DALYVAVAU ROMO KALANTOS LAIDOTUVĖSE

EUROPOS LF BIČIULIS gegužės 21 d. rašo:

Romos Kalantos didžiosios aukos metinėse turime progos išgirsti vieno gyvo liudininko pasakojimą apie Romą ir apskritai jaunimą Lietuvoje ypač Kaune.

Iki 1972 m. jaunimo pasipriešinimas Lietuvoje reikėsi gana pasyviai Vasario 16 Kaune ir kitur, tai šen, tai ten pasirodydavo trispalvės. Kas jas iškabindavo - saugumui nepavyko nustatyti. Vėliau iškelti mylimiausia vieta Kaune buvo Parodų aikštė, ant Vytauto paviljono. Dėl to valdžia tą paviljoną susprogdino. Tas nesustabdė vėliavų kėlimo. Kaune yra pionierių ir moksleivių rūmai ant kalno (buv. Neo Lituanių rūmai. Red.) Ten iš 15 į 16 vasario visada iškeldavo trispalvę ir buvo gerai matoma iš visų pusių.

Dar vienas stipresnis jaunimo sujudimas buvo 1963 m. kai Nikita Chruščiovas važiuodamas traukiniu kaž kodėl sumanė išlipti Kauno stotyje ir pabendruoti su liaudimi. Jam išlipus iš traukinio pasipylė pomidorai, agurkai ir kitokios daržovės. Iš susirinkusių stotyje 80% buvo jaunimas.

1972 m. kovo mėn. Kaune Janonio aikštėje valdžia leido **hypių susirinkimą**. Hypiai sovietų valdžios yra laikomi - banditais, vagimis ir viskuo, kas yra blogiausia. Niekas negalėjo pagalvoti, kad tų hypių susirinkimo šūkis bus — **Laisvės Lietuvai!** To pasekoje 150 jaunuolių buvo suimti, jų tarpe daug jaunimo iš Latvijos. Jūs pripažino psichiniai nesveikais. Dalis jų atsidūrė psichiatrinėse ligoninėse, dalis buvo perkelta į kalėjimus, o ką su likusiais padarė, niekas nesužinojo.

Valdžia laikė, kad su jaunimu jau susitvarkė. Bet štai kaip per-

kūnas iš giedraus danagus, gegužės 14 d. prie teatro susidegino Romas Kalanta! Šalia ant suolo buvo numestas popierelis: "Garbinga mirtis geriau negu gėdingas gyvenimas". Degdamas

Romas Kalantas susideginęs už Lietuvos laisvę (1972.IV.14).

Romas šaukė "Laisvės Lietuvai" ir nesidayė milicijai užgesinamas.

Man teko dalyvauti R. Kalantos laidotuvėse. Tiesa sakant, laidotuvių nemačiau. Buvo paskelbta, kad laidos 16 val. Kleboniško kapinėse prieš Neries. Ten susirinko žmonės, laukėme apie 40 min. Tada vienas vyrukas pranešė, kad Romą laiduoja kituose kapinėse - Romainiuose, gana toli už Kauno. Patraukėm į tas kapines. Bridom laukais beveik iki kelių, nes gegužės mėn. dirva buvo labai drėgna. Kapinėse radom tik vieną Romos motiną beveikiančią. Romas buvo jau po žeme...

Tada grįžome į miestą, į Laisvės alėją. Ta centrinė Kauno gatvė — LAISVĖS ALĖJA — buvo, yra ir bus! Joje jau vyko demonstracijos.

Demonstracija buvo spontaniška. Pirmiausia, joje nebuvo jokių chuliganiškų veiksmų. Antra, iš anksto buvo paruošta įvairių lapelių, plakatų, šūkių, pav. Kalantos šauksmas "Laisvės Lie-

tuvai". Man patiko vienas politiškai išmintingas plakatas "Mes ne prieš socializmą, mes už laisvą Lietuvą".

Milicininkams buvo leista vartoti gumines lazdas, tai jie galėjo džiaugtis ta laisve ir negailėstingai pliekė visus. Pats mačiau, kai perversė ant žemės mušė lazdomis ten prakliuvusią 70 m. senutę. Milicijoj yra daug lietuvių. Valdžia jais nepastikėdama tuč tuojaus iššaukė kariuomenės dalinį (o ne vėliau, kaip anksčiau buvo skelbta), kurį sudaro kazachai, turkmėnai, kirgizai ir tt., neišsilavinę žmogeliai, akilai vygdą pareigūnų įsakymus.

Laisvės alėja atrodė klaidiška. Viduriu ejo demonstrantai su šūkiais ir patriotinėmis dainomis, o šalia prie šalygatvio stovėjo kareiviai vienas prie kito.

Demonstracijose dalyvavo keli šimtai užsienietiško jaunimo - latvių, estų, ukrainiečių, gudų. Iš tikrųjų buvo numatyti keli susidėginimai tuo pačiu laiku keliuose valstybėse. Ar jie įvyko - nežinia. Gal susekė, o gal ir įvyko tik nepasiekė žinios.

Oficialiai šios demonstracijos buvo pavadintos chuliganizmu, kai buvo apverstas milicijos motociklas išsiliejus benzinui jis sudėgė. Iš tikrųjų tai buvo milicijos chuliganizmas dideliu greičiu važiuoti tiesiai į minią. Kažkas sugėbėjo motociklą pagriebti ir apversti. Tai buvo tik savygina.

Buvo suimta keli šimtai jaunuolių. Vyko tardymai. Tardytojų buvo prigabenta iš visų respublikos miestų, nes savų neužteko. Buvo liepiama prisipažinti chuliganizmu. Kitaip, kaip politiniai, būsią nubausti daug sunkiau. Iš paskelbtų vėliav duomenų matyti, kad vos keli prisipažino chuliganizmu.

Sekančią dieną demonstracija vyko daug pasyviau ir galų gale kažkaip išsiskirstė.

Darbininkas.

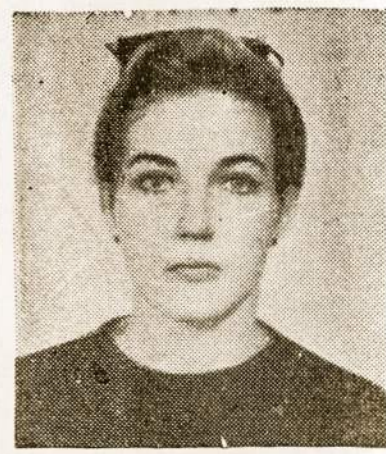
jam ideologijos sekėjų. Taip elgdamasis, nešiodamas kunigišką ženklą, kaip ir kodėl būčiau galėjęs prisipažinti esąs nusivylęs savo misionierišku pašaukimu ir likęs bedieviu?...

II. Daleidžiant, kad tikrai būčiau nusiskundęs dėl nusivylimo pašaukimu, dėl praradimo tikėjimo į Dievą ir dėl Venecuelos lietuvių neapkenčiamo elgesio, tai kodėl, kviečiamas, atsakiau pasilikti Lietuvoje ir grįžau į Venecuelą, kame, savo mielių tautiečių tarpe, dar su didesniu atsidėjimu dirbu Dievo ir Tėvynės labui.

Prie šio mano reagavimo prisideda ir žemiau pasirašę veiklesnieji Venecuelos lietuviai.

Kun. Ant. Perkumas, SDB, Venecuelos Liet. Dvasios vadas. Venecuela, Caracas, 1973.VIII. 12.

Seka Venecuelos Liet. Bendruomenės, Katalikų Centro, Vliko Atstovybės, Jaunimo Sąjungos valdybų pirmininkų ir narių bei kitų veikėjų parašai.

Mirta Rukšėnaitė Paršeliene šiais metais baigė Instituto Superior de Profesorado Don Bosco mieste, kur studijavo gamtos mokslus — biologiją. Dirba kaip biologijos mokytoja Instituto Moderno Secundario Lanus mieste ir Colegio Guido Spano Buenos Aires centre. Jos mokslo baigimu džiaugiasi tėveliai Elena Baranauskaitė ir Stasys Rukšėnaitis, senelis Kazimieras Baranauskas, vyras R. Paršelis. Mirta priklausė "Rambynui" nuo pirmųjų jo įsisteigimo dienų. Buvo nuvykusi į Liet. šokių festivalį JAV 1968 m., kur atstovavo Argentinos jaunimą. Mirta bus pagerbta baigimo proga per Laiko sukakties šventę, rugs. 16 d.

PASKUTINĖS ŽINIOS

Nukentėjo tėvai. Romui Kalantai susideginus, valdžia keršijo jo šeimai. Tėvai buvo suimti ir tardomi. Atrodo, kad laikraščiuose paskelbtas pasikalbėjimas su motina, kur ji pasakiusi, kad Romas buvęs silpno proto, išgautas tardymo metu.

Uždrausta siekti doktorato. Romo brolis - mokytojas, buvo besiekiąs daktaro laipsnio. Po Romo susidėginimo jam neleido laikyti egzaminų.

Įeškota foto aparatų. Kratant suimtuosius ypač ieškota foto ir filmavimo aparatų, nes sklido gandai, kad tam tikri asmenys fotografavo ir filmavo demonstracijas bei sovietinių parašiutinių žiurumą. Esą mėginama išsiųsti į laisvąjį pasaulį nuotraukas demonstravusių merginų, kuriom įsiūtę tardytojai kirpo plaukus, užmuštų milicininkų ir sugriautų pastatų nuotraukas.

Dr. Viktoras Ambrutis, baigęs Buenos Aires medicinos fak. ir dr. Haydee E. Ronconi Ambrutienė yra anksčiau baigusi medicinos fak. Šalia užsimamų pareigų ligoninėje, ji priima pacientus savo namuose. Jie bus pagerbti per LAIKO sukakties šventę rugsėjo 16 d. Lietuvių salėje.

• Danutė Brazytė Bindokienė laimėjo L. Bendruomenės Švietimo Tarybos 1.000 dol. premiją už geriausią vaikams apysaką "Parkas anapus gatvės". Rašyt. Bindokienė prieš keletą metų yra laimėjusi premiją už vaikų apysaką "Mieste nesaugu". Taip pat yra išleidusi romaną "Viena pasaulyje".

• Prof. Romas Vaštokas, antropologijos skyriaus vedėjas Toronto universitete, gavo Kanados federalinės vyriausybės paramą 650 dol. parašyti veikalui

Neišleido į užsienius. Tam tikrą laiką buvo sustabdyti visi išvažiavimai į užsienius, nors išvažiuojantieji atrodė labai ištikimi sovietinei santvarkai. Vėliau išvažiuojantiems liepta nieko nepasakoti apie Kauno įvykius, visi turį sakyti, kad susideginusieji buvo psichiniai nesveiki asmenys.

Susidėginimai kitur. Lietuvoje kalbama, kad būta susidėginimų dar ir Varenoje ir Šiauliuose. Apie susidėginimą Šiauliuose, laisvajame pasaulyje nieko nežinoma.

Jaunimo atgimimas. Jaunimo nepasitenkinimą dabartine padė-

Ana Marija Andziulytė — nauja architektė nuo praeitų metų gegužės mėn. Baigusi Buenos Aires universitetą, architektūros fak. Dirba tam pačiam fakultete kaip padėjėja prie braižymo katedros. Šiuo metu randasi studijinėje kelionėje po Europą. Jei spės sugrįžti dalyvaus aukštajam mokslą baigusiu pagerbime š. m. rugsėjo 16 d. Lietuvių salėje, Avellanedoje. Andziuliyų šeima gyvena Santa Teresita pajūryje, kur jos tėvelis užsiima žemės sklypų ir namų pardavimu.

timi okup. Lietuvoje vadinama repesansu arba atgimimu. Į okupuot. Lietuvą atėjusi spauda iš kitų komunistinių satelitų, turėjo nemažai žinių apie Kauno įvykius. Tuos laikraščius žmonės griepte išgriebdavo. Vėliau milicija ėmė konfiskuoti tuos laikraščius.

Spauda ir užsienio. Retkarčiais patekęs Lietuvon koks lietuviškas laikraštis ar jo iškarpa, eina iš rankų į rankas, aišku, tarp patikimų asmenų.

Dr. Haydee E. Ronconi Ambrutienė yra anksčiau baigusi medicinos fak. Šalia užsimamų pareigų ligoninėje, ji priima pacientus savo namuose. Jie bus pagerbti per LAIKO sukakties šventę rugsėjo 16 d. Lietuvių salėje.

apie Kanados lietuvius. Šis veikalas bus vienas iš 20 leidinių serijos apie Kanados etnines grupes.

• Čikagoje pasirodė "Lietuvos Istoriografijos" numeriai. Leidžia Lietuvių Istoriijos draugija.

• Š. Amerikos Lietuvių Studentų suvažiavime lapkričio 22 - 25 dd. Clevelande išrinkta nauja valdyba: V. Zagerskas, M. Idzelytė, G. Tauras, R. Aukštuo-
lis.

GERBIAMIEJI LAISVOSIOS LIETUVIŠKOS SPAUDOS SKAITYTOJAI

"Tarybinis Mokytojas" Nr. 104, išleistas Vilniuje 1972 m. gruodžio 29 d., aprašo komisaro M. Gedvilio pasikalbėjimą su koku ten Antanu P. Iš bendros minties duodasi suprasti, kad tas Antanas P. esu aš — kun. Antanas Perkumas. Taip, be abejo, suprato ir kiti to straipsnio skaitytojai. Tuoj kilo klausimas, kodėl slepiama mano pilna pavardė? Juk jau vien dėl to toks straipsnis nustoja savo legalios vertės ir atrodo, kad ten glūdi kur tai "pakastas šuo".

Buvau manęs tuoj pat pasiųsti asmeninį laišką komisarui Gedvilai, išreikšdamas protestą dėl jo man skiriamų perdėtų ir visai neteisingų išsireiškimų. Bet pagalvojau, kad Gedvila, gavęs tokią laišką, galėtų pasigirti, jog aš jam pasiuntęs padėkos laišką — gal už "išpažinties išklausa" ar kas panašaus. Taip pat maniau prašyti, kad prisiųstų, jeigu turi

mūsų pasikalbėjimo magnetinę juostelę. Bet juk ir to neverta daryti, nes ir su magnetine juoste gali taip klatingai padaryti, kaip padarė su pasikalbėjimu.

Minėtame "T. M." aprašyme, be kitko teigiama, kad pasisakęs esąs nusivylęs kunigišku pašaukimu, kad praradęs tikėjimą į Dievą ir davęs Venecuelos lietuviams negarbingų titulų. Iš pradžių tokiai melagingai komunistinei spaudai nedaviau daug vertės, manydamas, jog skaitytojai tokiems melams netikės. Bet vėliau teko patirti, kad kaikurie tautiečiai, ypač kurie manęs nepažįsta, galėtų patikėti. Nutariau užtat reaguoti dviem sekančiais argumentais, būtent:

I. Apsilankiau pas komisarą Gedvilą, užsidėjęs kunigišką kalnieriuką. Taip darydamas norėjau Gedvilai duoti suprasti, kad jis savo buvusiu mokinių tarpe turi ne vien jo, bet ir priešingos

Lietuvių Muziejų Atsilankius

Norisi pasidalinti išpuoštais, kuriuos patyriau apsilankęs lietuvių parapijoje Avellanedoje.

Bažnyčia naujai išdažyta, švartai — tikras Dievo namelis. Čia pat spausdė, kur yra spausdinamas „Laikas“ ir kiti spausdiniai. Išėinu į labai dailų ir gražiai sutvarkytą darželį, kurio centre stovi dailus ir mielas lietuviškas kryžius, išpuoštas išdrožinėtomis tulpėmis — tai tartum lietuvių nežinomas kapas: čia su-

gražus Vilniaus pilies vaizdas ir Trijų Kryžių panorama.

Įėjus į vidų — mane nustebino, kad jis pilnas prikrautas mūsų liaudies meno kūrybos, mūsų liaudies menininkų sukurtais turtais, kuriuos mūsų tautiečiai atsivežė važiuodami iš Lietuvos ir stropiai išsaugojo, o vėliau sunėšė į šių kulkų muziejų, kad išgelbėtų nuo išnykimo.

Vos įėjus — dešinėje pusėje susiduri su didinga Vytauto Didžiojo skulptūra, pagaminta me-

lių su tautiniais rūbais.

Muziejuje išrikiuota visa eilė vitrinų, kuriose dailiai išdėlioti lietuvių moterų darbai: namie austos lovatiesės, rankšluosčiai, staltiesės, lietuviškos juostos, koklaraščiai, raštuotos pirštinės, kajinės, šalikai ir tt. Randsi nemažas rinkinys lietuviškų velykinių margučių, įvairiausių Lietuvos „aukso“ — gintaro išdirbinių, lietuviškų pašto ženklų ir pinigų rinkiniai, įvairiausi žyminiai — medaliai, Lietuvos miestų herbai įdomūs medžio išdirbiniai — rūpintojėliai, stovyklės, kultuvės, riešutų spausdukai, kočėlai ir tt.

Lituanistikos skyriuje įdomiausias eksponatas — 1665 metų leidimo Lietuvos statutas, virš šimto metų turinčios maldaknygės, kantičkos, knygos, žurnalai ir tt.

Tarp vitrinų stovi didelė skulptoriaus Mečinsko darbo skulptūra „Žvejys“, savo laiku laimėjęs pirmą premiją Argentinoje bei jo įvairūs kietmedžio drožiniai. Viršuje kabo šiaudinukas „sietynėlis“.

Muziejus tai vieta, kurį žmogų nukelia į praeitį. Rodos, kad susitinki su tais, kuriuos matai paveikluose, matai tas darbščias rankas, kurios audė įvairiaštes lovatieses, matai tuos liaudies menininkus, kurie išdrožinėjo kryžius, smutkelius. Jie gyvena, kūrė mirė, bet jų darbai ir lietuviškos diegas liko ir kai mes jau nebegyvensime, jų darbai liks.

Bet šis muziejus parodo ir mūsų lietuvių kolonijos praeitį. Lietuvis, važiuodamas į svetimą nežinomą šalį, vežėsi sesutės išausta juosta, mergelės dovanotą koklaraščių, močiutės rankšluostį. Ir nors kaip sunkiai gyvendamas, jis mokėjo išsaugoti tuos atvežtus daiktus, nes tai buvo jo brangiausias ryšis su Tėvyne, jo dalė Lietuvoje. Nors ir labai brangindami tuos daiktus lietuviai mielai juos dovanojo muziejui žinodami, kad čia jie bus geriau apsaugoti ir liks ateities kartoms.

Muziejus įkurtas ir atidarytas rugsėjo 4 d. 1954 m.

Svečias.

NAUJOVIŠKOS LIETUVIŠKOS PIRTYS

„Pravda“ rašo Maskvoje, kad kai kurios pirtys, pastatytos okup. Lietuvoje esančios labai ištaigingos ir pastatytos nelegaliai, valstybės iššomas.

Kaip pav. minima prie Kiršonės upelio (Raseinių apylinkėje) pastatyta pirtis pušyne, slaptoj vietoj. Ant kelio į ją parašyta: „Įėjimas uždraustas“. Ir visa tai padaryta „Aušros“ kolchozo pinigais, o pirtimi naudojasi tik kolchozo pirmininkas ir jo patikimieji. Iš tikrųjų tai ne pirtis, bet girtavimo vieta, kur iki paryčių girdėti dainavimai, o aplinkui primėtyta tuščių butelių. Blogiausia, kad kai ta vieta užtiko Raseinių komunistų partijos vadai ir jie patys susigundė į tas linksmybes išjungti. Tenai lankosi labai dideli svečiai iš Kauno, Vilniaus ir net Maskvos. Bilietų į tas pirtis niekas negali gauti, į jas patekti yra sunkiau nei į atominio tyrimo institutą.

Kiršonės pirties kaina — apie 19.000 dol. Kita pirtis, 7 mylios nuo Vilniaus, dar ištaingesnė, kainuojanti apie 85.000 dolerių. Vilniškė pirtis daro didelį įspūdį: požeminiais kabeliais atvesta elektra, telefonas, dujos, prieškambariai iškloti storais kilimais, stalai, šaldytuvai, naujausias televizorius, kūrenamas židynys ir tt.

„Pravdos“ koresp. klausia Vilniaus vyr. pirčių tarnybos vedėją inž. A. Nepo, kas tąja pirtimi naudojasi. Nepas paaikškinęs, kad sportininkai, partiečiai ir kiti, neminėdamas jų vardų. Pirtis duoda didžiulius nuostolius, kurie yra nurašomi kitų nebūtų išlaidų sąskaiton.

Ir kas gali nugincyti, kad komunistinė santvarka į suburzaužėjimą veda greičiau nei jų pačių keikiami buvę „buržuai“?

Draugas.

PUNTIKAS PAVOJUJE

Laikraštis „Literatūra ir Menas“ rašo, kad besausinant dirvas buvęs nutrauktas požeminis vanduo po garsiuoju Puntuko akmeniu prie Anykščių ir atsiradęs vakuumas — tuštuma. Akmuo pradėjęs grimsti gilyn ir susidaręs pavojus jam visai išnykti kar-

tu su tame akmenyje iškalto istoriniu paminklu — Dariaus ir Girėno bareljefu. Nuo praeitų metų rudens akmuo nusėdęs 4,4 centimetrus. Labai susirūpinta ši legendarinė ir paminklinė akmenį apsaugoti ir tam tikslui sudaryta didelė komisija, kuri įpareigota skubiai paruošti Puntukui gelbėti projektą. Tenka gerai vertinti mūsų patriotus okup. Lietuvoje, kad emėsi šio darbo.

Dariaus ir Girėno bareljefą iškalė skulpt. B. Pundžius vokiečių okupacijos metu. Šią idėją iškėlęs buv. Finansų Ministerijos tarnautojas Tomas Zauka. Jis 1942 m. Kaune sudarė komitetą, į kurį įėjo T. Zauka — pirmininkas ir nariai — J. Pikėlingis, J. Skepetytis, J. Deksnys ir J. Audėnas. Iš generolo Myk. Velykio valdomo likerio fabriko buvo gauta 10.000 markių, kurios pagalbėje bareljefui sukurti. Anykščiuose buvo sukurtas kitas komitetas, kuris daug padėjo skulpt. Pundžiui techniškai ir materialiai.

• • •

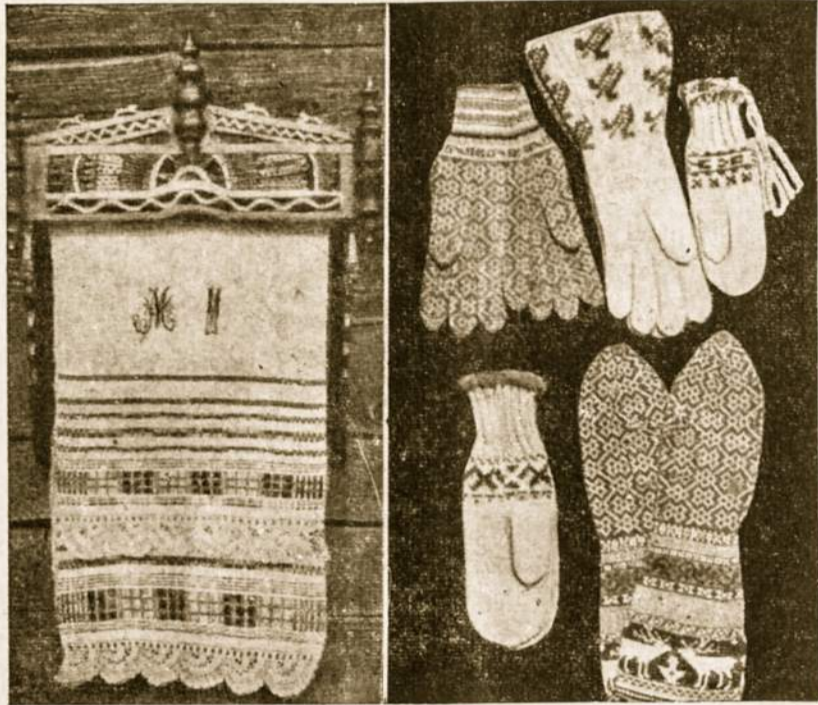
• Šių metų balandžio 10 d. visuomenininkui, diplomatu, dabartiniam Lietuvos Laisvės komiteto pirmininkui Pavergtų Europos Tautų seimo vicepirm. Valclouvi Sidzikauskui suėjo 80 metų amž.

• Viena vokiečių firma pastatė Kaune Pepsi-Cola fabriką.

• Šilalės „Saulėtekio“ kolūkio moterys surengė vakarienę, kurios metu dalyviai buvo pavaisinti populiariais, prieš 50 - 60 metų vartojama valgiais: spirtintomis maltomis kanapėmis, avižienių kisieliu, aguonų cepeliniais, aguonų pienu, cibulieni, „meškos krauju“.

• Poetas Antanas Strazdas Strazdelis, gimė 1763 m. mirė 1833. Taigi nuo jo gimimo šiais metais sueina 210 metų, nuo mirimo — 140 metų. Jis yra žymus 18 amž. lietuvių poetas, populiarios giesmės „Pulkim ant kelių“ autorius.

• 114.000 arklų šiuo metu priskaičiuojama okup. Lietuvoje. Jų tarpe yra 2.500 sportiniai arkliai.

Lietuviško muziejaus eksponatai: lininis rankšluostis ir vilnonės pirštinės.

sirenka lietuviai per tautines šventes pagerbti savo tautos didvyrius, žuvusius už Lietuvos laisvę, pasimeldami ir padedami gėlių vainikus. Čia nesenai buvo pagerbtas vienas iš paskutiniųjų tautos aukų — Romas Kalanta, kuris, lyg tas Abraomo avinėlis, save paaukojo protestuodamas prieš okupaciją.

Nuo kryžiaus toliau matosi pradžios mokykla, seselių namas ir Lietuvių salė, kurioje vyksta įvairūs kultūriniai rengimai.

Truputį paėjęs į dešinę krinta į akis gana kuklus pastatėlis, prie įėjimo perskaičiuo „Lietuvių Tautinis Muziejus“. Virš užrašo

nininko Mečinsko (miręs Lietuvoje). Ten pat ant gražaus pastato medinė urna su užrašu: „Mūsų Tėvynės Žemės Žiupsnelis“. Sienos apkabinėtos žymiųjų lietuvių atvaizdais.

Viename kampe lietuvių karininko uniforma visoj pilnumoj, čia pat lietuviška trispalvė, atvežta iš Lietuvos po II Did. Karo. Kitoje pusėje manikėnai, aprenkti tautiniais rūbais — tai mūsų dailios lietuviškos. Viena jų su nuometu, turinčiu 200 metų, kita dėvi tikrus žemaitiškus rūbus. Tam pačiam kampe — žiupsnelis šieno iš žaliųjų Lietuvos lankų, o taip pat matosi nemažai

BERISSO

„NEMUNO“ DRAUGIJOS METINĖS

Berisso miesto seniausia organizacija — „Nemuno“ draugija, š. m. rugsėjo 1 d. paminėjo savo veiklos 64 metų sukaktį.

Tos dienos pavakary. Marijos Kriščiūnų Pagalbos bažnyčioje buvo atnašautos šv. Mišios už mirusius draugijos narius, kurias atliko kun. J. Petraitis, kartu pasakydamas tam momentui pritaikintą pamokslą. Mišių metu susirinkusieji giedojo lietuviškas giesmes.

Vakare „Nemuno“ draugijos patalpose įvyko bendras sukakties minėjimas, į kurį prisirinko pilna salė svečių — ne tik nemuniečių, bet ir mindaugiečių, didelė L. Centro ekskursija, SLA, lietuvių parapijos ir kitų organizacijų atstovų, kurie visi buvo nemuniečių nuoširdžiai pasveikinti ir pavaisinti.

Sugiedojus Argentinos ir Lietuvos himnus, šventė atidarė ir programai vadovavo stud. C. Bražiūnas, pakviesdamas draugijos vicepirmininką Jurgį Šišlauską tarti progai pritaikintą žodį, kuris savo kalboje nušvitė draugijos kelia nuo jos įsisteigimo — 17 rugpjūčio 1909 metų.

Po to pasirodė „Nemuno“ draugijos mažųjų ansamblis „Skaidra“,

pašokdamas Mikitą, Suktinį, Lencigėlį, Kalvelį, Noriū miegą, savo puikiu išpildymu sužavėdami susirinkusius. Po šokių „Nemuno“ draugiją sukakties proga sveikino organizacijų ir spaudos atstovai.

Po sveikinimų meninėje programoje pasirodė svečiai — Berisso „Mindaugo“ draugijos mažųjų ansamblis „Pumpurėliai“ sušokdami Voveraitę ir Mūsų jaunimėlį drauge visi padainuodami, o akordeonu juos lydėjo Al. Šaulys. Didesnioji „Pumpurėlių“ grupė šoko Rugučius ir kitus šokius, akordeonu šokius lydėjo p. Gabriūnas.

„Nemuno“ šokėjai pasidalinę į dvi dalis vėl pasirodė programoje. Didesnioji grupė sušoko Blezdingėlę, Jonkelį ir kitus šokius, o antra grupė šoko salės viduryje, kadangi scenoje buvo per maža vietos, sušokdami Malūną ir visą eilę kitų lietuviškų šokių.

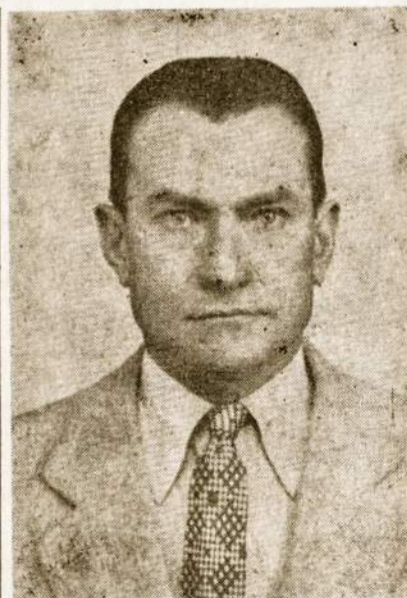
Šioje, lyg tautinių šokių šventėje, dalyvavo ir iš Avellanedos atvykę „Ateities“ ansamblis, kuris meistriskai pasirodė su Sustu, Lencigėliu ir kitais šokiais. Jiems grojo J. Romeika. Visi šokėjai žavėjo gausiai susirinkusius svečius šokių išpildymu, kurie nesigailėjo smarkiai

katučių.

Šventės metu L. Centro pirmininkas Alfredas Ruplėnas įteikė „Nemuno“ draugijos pirmininkui Pranui Dulkei pergaminą, jo ilgo vadovavimo šiai draugijai bei naujai pirmininkui išrinkimo proga. P. Dulkei už visus sveikinimus ir programos išpildytojams nuoširdžiai padėkojo.

„NEMUNO“ D-JOS MIRĖ IR DAUG PASIDARBAVĖ NARIAI

Jonas Šakalis — užpirkęs „Nemuni“ žemę.
Petras Einorius — užpirkęs „Nemuni“ žemę.
Konstantinas Gasiūnas — užpirkęs „Nemuni“ žemę.
Antanas Pakulnis, Kazimieras Janiūnas, Pranciškus Dalinda, Petras Kiaulėnas, Povilas Saltenis, Pranciškus Ivaškevičius, Povilas Žiedelis, Pranciškus Budris, Juozas Rudokas, Lionginas Rymavičius, Konstantinas Kemeklis, Izidorius Skaržauskas, Pranciškus Mudrauskas, Tomas Žebrauskas, Juozas Rakūnas, Petras Kavaliūnas ir kiti pasidarė bendradarbiai.

Pranas Dulka, „Nemuno“ draugijos pirmininkas.

„MINDAUGO“ DRAUGIA

Mindaugo draugijos mažųjų ansamblis „Pumpurėliai“ rugpjūčio 5 d. surengė šventę — Vaiko dieną. Mažieji prašė savo vadovų, kad jie tą dieną nori visi drauge atšvesti Vaiko dieną. Buvo paruošti stalai su skaniais užkandžiais ir pakvies-tas magas, kuris vaikučius drauge ir susirinkusius suaugusius, juokino.

Patys vaikai pašoko keletą šokių. Visi linksmai nusiteikę skirstėsi namo. Svečias.

• • •

• Alberto Aukštaičio ir Vandos Stasaitės sūnus Marcelo Gustavo, rugpjūčio 11 d., atšventė savo 5 metų sukaktį. Ta proga jo tėveliai suruošė jaukią šventę — vakarienę, kurioje dalyvavo daug kvietinių svečių, kurie praleido vakarą šeiminis-koje jaukioje nuotakoje.

• A. Aukštaitienės dukters Anelės ir žento Juan Karolio Simchak dukrelė Mabel, 29. 7. 1973 m. atšventė savo penkių metų amžių su šau-nia ir linksma švente tėvų namuose. Joje dalyvavo vienmečiai draugai ir jos tėvų draugai, be abėjos ir bobutė.

PADEKA

Dėkojame Elzbietai Seginaitei Petrauskenei padovanofusiai Lietuvių Tautiniam Muziejui rankų darbo staltiesę ir mažų servetėlių bei vieno papuošalą, už kuriuos nuoširdžiai dėkojame.

Dėkojame Marceliui Švelnytei Plesterninkienei dovanojusiai drobinę siuvinėtą staltiesę. Taip pat mūsų padėka p. J. Stočkūnienei, iš Berisso, už senas Lietuvos kariuomenės nuortaukas.

Muziejaus Vadovybė.

Okupuotoje LIETUVOJE

• Šiaulių "Aušros" muziejus surengė Žemaitijos liaudies meistro Juozo Paulausko keramikos parodą, kurioje dalyvavo jo žmona Jadvyga, uošvė Ona Nicijauskienė ir bendradarbis Antanas Vitkauskas. Visi keturi parodos dalyviai šventė amžiaus sukaktis: J. Paulauskas 70 metų, J. Paulauskienė 60 m., O. Nicijauskienė 100 metų ir A. Vitkauskas 50 metų.

• Vilniškė spauda rašo apie talentingąsias Gudijos lietuves. Varanavo rajono Pavalkės kaime šeimos etnografinį ansamblį yra įsteigusios devynios dainininkės Kanevičiūtės, seserys ir puseserės. Jos ne tik koncertuoja kaimyniniuose kaimuose, bet turėjo progos pasirodyti Gardino televizijoje. Varanavo rajono Palesos kaime daug lankytojų susilaukia audėja Marija Kruopienė, austi išmokyta savo motinos Liuc. Kamenčienės. Kruopienės lovatiesių, staltiesių, rankšluosčių, juostų rankinys žavi ne tik lankytojus, bet ir tautodailės muziejus.

• Naujosios Akmenės vidurinės mokyklos mokytojai komunistai savo susirinkime gvildeno komunistinio auklėjimo klausimą (toks susirūpinimas eina per visas mokyklas). Paaikškėjo, kad nežiūrint visų pastangų komjaunimo eilės kaikiuriose klasėse lėtai auga ir mokiniai tik per prievartą domisi komunizmu.

• Lietuviai susirūpinę, kad jaunimas pasirinktų profesijas ar specialybes, kurios leistų jiems pasilikti Lietuvoje ir dirbti prietų darbų (pav. naftos valyklose),

kurioms sovietai numato atvežti darbininkų ne lietuvių.

• Rusijos Federacijos teatrų festivalyje pirmą vietą laimėjo Gorkio teatras Kuibyševe pastatęs Just. Marcinkevičiaus trage-

• Vilniuje leidžiamas "Tarybinis Mokytojas" rašo, kad 1972-73 mokslo metais Lietuvoje reikėjo laikyti lietuvių kalbos ir literatūros egzaminus kas norėjo įstoti į aukštąją mokyklą. Egza-

Mūsų gražioji Lietuva — kelias ir tiltas prie Zarazų.

diją "Mindauga". Vilnietis dailin. V. Kalinauskas gavo pirmo laipsnio diplomą už to spektaklio scenografiją.

• Ariogaloje įvyko bėgimo varžybos žuvusiam alpinistui dr. Vytautui Vasyliui pagerbti.

• Stasys Brundza, pripažintas geriausiu 1972 m. lenktynininku visoje Sov. Sąjungoje

minus laikė 9435 stojantieji. Labai gerai išlaikė — 867, gerai — 3755, patenkinamai — 4457, neišlaikė — 356. Kiek iš jų į aukštąsias mokyklas buvo priimta, laikraštis nerašo. E.

• Prie Klaipėdos įrengtas 80 tūkst. kv. metrų šiltnamis, kuriame auginami miestui grybai ir daržovės.

LIETUVIAI IR visame Pasaulyje

• Amerikos vidaus ligų chirurgų draugijos pirmininku išrinktas dr. Jurgis Viltrakis. Sąjungai priklauso apie 10.000 JAV-bių ir Kanados gydytojų.

keturių tūkstančių lietuviškų knygų, kuriomis gali pasinaudoti čia studijuojantys lietuviai ir užsieniečiai. Bibliotekos lietuviškąją kolekciją praturtina lietuvių periodiką mikrofilmai, kurių jau yra pagaminta daugiau kaip 11 tūkstančių. Kento universitete yra įvestas lietuvių kalbos kursas.

• Lietuviai apsigyvenimui Clevelando mieste šimtmečiui atžymėti bus pastatytas paminklas. Paminklo projektą paruošė architekt. Edvardas Karsnauskas

• Dail. Pr. Gasparonis, Los Angeles Lietuvių Dienoje, birželio 24 d. dalyvavo lietuvių menininkų parodoje su skulptūromis, kur buvo išstatyti paskutiniai jo darbai: Kudirkos šuolis į laisvę ir Kalantos susideginimas.

• Dr. Rūta Jauniškienė (Orlauskaitė) yra paskirta naujai suorganizuoto psichiatrinės ligoninės vieneto direktore. Jis apima Huntington - Smithtown miestų rajonus. Dr. Jauniškienė mediciną baigė Kaune, dirbo įvairiose JAV. ligoninėse, jos biografinės žinios tilpo medicinos specialistų knygoje, taip pat žymesniųjų Amerikos moterų biografijų rinkinyje.

• Lietuvos Vyčių draugijos iniciatyva įmūrytas gabalas Lietuvos gintaro į Pines Renige koplyčios sieną. Tą originalią koplyčią prie Bostono pastatė vienas amerikietis, įgerbdamas karę žuvusių sūnų. Dabar joje laikomos pamaldos visų tikybų dvasininkų ir ten lankosi labai daug turistų.

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

Tuojau jis mane pradėjo barti ir kabintis. Girdi, kaip aš galiu džiaugtis prieš pasisekimais. Tokius žmones reikėtų uždaryti kalėjiman. Dar pridūrė, kad kalėjimo mažai, reikėtų sušaudyti.

Galvoju, kad jau su manim baigta. Atskaitęs pamokslą dar pridėjo:

—Tavo laimė, kad niekas negirdėjo mūsų pasikalbėjimo. Šį kartą dar praeis taip, nes aš neturiu liudininkų. Jei dar pasikartos, tai smarkiai nukentėsi.

Buvau patenkinta, kad šį kartą išsipainiojau. Reikia išmokyti susičiupti ir tylėti.

NUOŠIRDUS IŠPĖJIMAS

Vieną dieną iš peties kertu man užmatuotą pievos plotą. Pievutė gera, plotas nedidelis, jame mažai krūmų ir kupstų.

Staiga užkalbinta smarkiai krūptelėjau. Pamačiau arti manęs stovintį vidutinio amžiaus brunetą vyrą. Jis pasižiūrėjo į mano šienavimą ir palingavo galva. Lyg parodydamas kaip reikia šienauti, lyg užtušodamas mano nevykusį darbą, išvarė plačią ilgą pradalę.

Sustojome pasišnekėti. Pasiteiravo, kada ir iš kur atvežta, kuriam laikui išstremta. Matė, kad esu naujokė šiame krašte, tai mane perspėjo:

—Niekam nieko neapasakok ir su niekuo atvirai nešnekėk. Žinok, kad visur žvelgia svetimos akys, o svetimos ausys viską girdi. Atsimink, kad sovietinis saugumas visada rinks žinias apie jus. Čia kas trečias žmogus yra seklys ir šnipas. Jis pavirtęs geriausiu draugu, stengsis tave išprovokuoti ir paskandinti. Ypač vengtina šnekėti, klausant trečiam asmeniui. Dviem pasikalbėjus dar galima išsiginti, bet trečiasis tikrai gali būti tavo prokurorū ir tave apkaltinti. NGB visus kalbina šnipinėti. Jei visi bus užverbuoti, tai tada šnipas šnipas es. Jei kalbintų, nereikia nusigąsti. Geriausia vaidinti žioplą ir sakyti, kad tokio darbo dirbti nesugebėsi. Už tai nebaus ir nenukentėsi. Šį

mano perspėjimą pasakyk visiems lietuviams tremtiniam.

Tai buvo Sibire man pirmas ir nuoširdus perspėjimas. Pasišnekėjęs nuėjo dirbti, nes ir jis čia pat šienavo. Tas žmogus buvo perėjęs ugnį ir vandenį, buvo jau mirčiai žiūrėjęs į akis ir vis dėlto išliko žmogui, o tas tremties gyvenime netaip jau lengva.

Su anuo ukrainiečiu teko dar kelis kartus pasišnekėti. Jo tėvai Ukrainoje turėję stambų ūkį. Bolševikai viską atėmė, jį dar visai jauną pasodino kalėjiman. Kartą kaliniai buvo pėsti varomi kitan kalėjiman. Šalia kalinių voros jis pamatė partietį, kuris dalyvavo jų šeimos nubuožinime ir vilkėjo iš jo atimtu odiniu švarku.

—Nepajutau, kaip šokau iš kalinių voros, griebiau jį už gerklės ir pradėjau smaugti. Mano pyktis buvo toks didelis, kad nejutau šautuvų buožių smūgių ir spardymų. Supuolę sargybiniai atplėšė mane nuo mano šeimos ir mūsų tėvynės prieš. Teismas mane nuteisė mirti. Padaviau malonės prašymą ir bausmę pakeitė dvidešimtis penkeriais metais kalėjimo.

—Kalėjimai, karceriai ir kamerų šnipai. Kamerose pilna nepataisomų kriminalinių nusikaltėlių. Blogas maistas ir troškus oras greit pakerta ir stipriausią organizmą. Vėliau darbo stovykla, sunkūs ir pavojingi miškų darbai ir...

Čia kažką baisaus prisiminęs pasipurtė ir pasakoja toliau:

—Išvaro miškan dirbti. Kriminalistai užkuria laužą ir šildosi. Ateina kalinys paprašo popirosą užsidegti. Kirvio smūgis galvon ir žmogus jau negyvas. Geresnius kalinio drabužius pasiima, mėša apipiaustu, o lavoną sudegina. Vakare keptą žmogieną neša stovyklon ir pardavinėja badaujantiems kaliniams. Stovyklos administracija ir sargybiniai prieš kriminalistus būna bejėgiai. Pastarieji yra stovyklų viešpačiai — baigė savo pasakojimą tas ukrainietis.

Tremtyje sutikau rusų tautos šviesuomenės atstovų. Daugelis atsidūrė čia už tai, kad metė partijos bilietą ir atsisakė nuo komunizmo. Jie nepakentė neteisybės melo ir propagandos.

Sachaline yra darbo stovyklų, iš kurių kaliniai gyvi neišeina. Ten patekęs pasmerktasis netenka savo vardo ir pavardės. Visi nubaustieji gauna numerius. Niekas nežino ir net nesiteirauja, kas ir iš kur esi. Kalinių pavardės atstoja numeriai ir miršta ne žmonės, o tik numeriai.

Visuose laisvuose kraštuose, nusikaltėlis atlikęs bausmę grįžta į normalų gyvenimą ir niekas jam neprimena jo nusikaltimą. Sovietų Sąjungoje yra kitaip. Čia kalinys, atlikęs bausmę, nepaleidžiamas iš saugumo ir milicijos akių. Jis nuolat sekamas ir kartais net persekiojamas. Todėl ten žmonės atlikę bausmę, stengiasi pasprukti iš saugumo akių. Sibiras labai platus, ten keičiama gyvenvietės, vardai ir pavardės.

Pievose susipažinau su ukrainiete Olesia. Ji buvo tik trisdešimties metų bet jau aštuonerius metus išsėdėjo kalėjime ir dabar atitremta Sibiran. Olesia ir tūkstančiai ukrainiečių jaunuolių priklausė patriotinio pogrindžio organizacijai, kuri tvarkėsi kariškais pagrindais.

Ukrainoje vyko didelė kova su krašto pavergėjais. Jie daug galvų paguldė už savo krašto laisvę, bet geležinė Kremliaus ranka ir juos sutvarkė.

Giliai taigoje kulistanas. Ten pietaujame. O, Viešpatie, kokie menkučiai tremtinių pietūs. Vietiniai nors bulvių turi daugiau. Viena vyžuota rusė, apsirėngusi iš maišų surauktais drabužiais, valgo pasidėjusi kelias su marškinėliais bulves. Jokio priedo daugiau, net ir duonos gabaliuko neturi, bet giria sovietinę santvarką ir tvirtina, kad gera čia gyventi.

Aš tuo visai nesistebėjau. Ten visiems įkalta galvosna, kad tik Sovietų Sąjungoje geriausias gyvenimas, nes čia žmogus žmogaus neišnaudoja. Jie visi įtikinti, kad išnaudojimas vyksta tik kapitalistinėse šalyse. Tamsi ir beraštė moteris nežino, kad dar yra ir kitas pasaulis, kur žmonės geriau gyvena ir turi socialiau pavalgyti. Seneliai dar ir dabar tvirtina, kad prie caro žmonės geriau gyveno, bet jaunimas jais netiki.

Ten žmogus žmogaus neišnaudoja, bet tą žmogų išnaudoja sovietinė valstybė. Nuo darbininko ji lupą devynius kailius. (bus daugiau.)

Marija Elena Usonytė Broniaus ir Kaselionytės Usonių duktertė šiomis dienomis baigė Ekonominio mokslų fakultetą Buenos Aires Universitete gaudama "Contadora Publica" diplomą. Darbuojasi Telefonų kompanijoje (ENTEL).

PATIKSLINIMAS

Per labai gražiai pavykusį Dariaus ir Gірėno iškilmingą minėjimą, tarp kitko, buvo įteikta dovana Zeferinui Juknevičiui pagerbiant jo amžiaus 60 metų ir visuomeninio darbo 40 metų sukaktį. Iniciatorių būrelis, įvertindamas jo nuostabią darbą mūsų kolonijoje bei jo patriotišką kovą siekiant Lietuvos laisvės, nutarė atžymėti jį su dovana. Tam tikslui aš, draugų tarpe, surinkau aukų, viso 20.300 pezų, kurių užteko nupirkti dovanai ir apmokėti kai kurias kitas išlaidas. Dovaną įteikė ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas, savo kalboje pabrėždamas, kad ją įteikia Argentinos lietuviai. Tuo būdu iš ALOS Tarybos tam tikslui nebuvo paimta pinigų.

Už aukas nuoširdžiai dėkoju.

Juozas Šiušis, ALOST izdin.

Nuoširdžiai dėkoju p. O. Grigaliūnaitėi už tortą, padovanotą Lituanija gatvės Lanus mieste atidarymo šventei, įkainuotą 18.500 pezų. Už auką nuoširdžiai dėkoju.

Juozas Šiušis, ALOST izdin.

• Hektoras Zinkevičius buvo išvykęs į Europą — šveicariją pagilinti IBM studijas. Iš ten buvo nuykęs į Lietuvą ir apsilankė savo motinos gimtinėje Perlojoj. Lietuvoje viešėjo penkias dienas. Baigęs kursą šveicarijoje, grįžo pas savo šeimą Argentinon.

IŠ SUSIVENIJIMO LIET. ARG. VEIKLOS

Susivienijimo Liet. Argentinijoje jaunųjų ansamblis, kuris gražiai pasirodė Kordobos mieste, buvo pagerbtas SLA patalpose su jaukiomis vaišėmis, kurių metu sveikinimo žodį tarė SLA pirm. R. Stalioraitis padėkodamas ir pasveikindamas už gražų pasirodymą Kordobos mieste. Be to kalbėjo šeštadieninės mokyklos mokytojos Irenė Simanaušienė ir Irenė Stankevičienė ir jaunuolis Angel Rutkus. Ta proga nutarta priimti kvietimą ir vykti į Kordobą į to miesto organizuojamą — Alaus šventę.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkojame visiems asmenims, kurie priėmė mūsų ekskursantus ir globojo juos rugpjūčio 17-19 dienomis Kordobos mieste.

Pirmoj eilėj dėkojame visai 6-to skyriaus valdybai ir skyriaus nariams, o ypatingai sekančiom šeimom: Kazim. Sadukui, Antanui Januliui, Petriui Meilučiui, Jorge Arduh - Zeidis, J. K. Jankūnui, Kristinai Pinkevičiui, Antan. Balinskiui, Jonui Tumosai, Kazimirui Alonso, Vinc. Sadukui, Rom. Juozpaičiui, Sra. Lopez ir skyriaus pirm. Antanui Sadukui.

MENO PARODA

Šių metų rugsėjo 29 d. 21 val. laike Pavasario sutikimo šventės, įvyks LIETUVIŲ MENININKŲ DARBŲ PARODA. Pranešame visiems asmenims, kurie nori išstatyti savo darbo paveikslus, prašome

SEIMOS ŠVENTĖ

Zeferinui Juknevičiui švenčiant vardo dieną ir 60 metų amžiaus sukaktį, šių metų rugpjūčio 26 d., jo artimieji — pp. K. Račkauskų, S. Rukšėnų, Bonifaco ir Juozo Deveikių, St. Povilonio, Prano Juknevičiaus, Antano Obit ir kitos šeimos bei Kar. Misiūnas suruošė solemniuzantui jaukią šventę, kur linksmai skambėjo lietuviškos dainos, o prištartinus sukaktuvinio torto piovimo momentui, sveikino Laiko atstovas Pijus Gudelevičius, šv. Cecilijos choro atstovas K. Misiūnas ir šventės organizatorius Bonifacas Deveikis. Kadangi už poros dienų rugpjūčio 29 d. Z. Juknevičius turėjo išvykti į JAV-bes į Pas. Liet. Bendruomenės seimą, atstovaujant Argentinos lietuvius, tai ta proga buvo dovanotas laikrodžiai ir kiti kelionės dalykėliai.

Mirta Paukštytė baigė aukštesnę mokytojų mokykla ir dėjo matematiką, fiziką ir chemiją trijose aukšt. mokyklose: N. S. de Milagro, N. S. de Gracia ir N. S. de Lourdes. Ji yra dukra Aleksandro Kasinskaitės ir Anupro Paukštėjų. Spalio 6 d. Mirta sukuria šeimos židinį su R. Stasi, bažnyčioje Sant. Redentor.

JAUNUOLE, JAUNUOLI

LAIKAS per šias eilutes kreipiasi į visus paskutinių dviejų metų laikotarpje baigusius aukštąjį mokslą, prašydamas suteikti žinių apie savo studijas ir šiek tiek biografijos ir neatsisakyti dalyvauti LAIKO metinėje šventėje, kur kartu bus pagerbti baigę aukštąjį mokslą. Kviečiami dalyvauti kartu ir tėveliai ir kiti artimieji.

AUKOS LAIKUI

Sveikindami Laiką su 25 metų darbuote Laikui aukavo:
\$ 6.000 — Julija Gaidimaušienė
„ 5.000 — Juozas Šiušis
„ 3.000 — Juozas Švenčionis
„ 2.000 — A. S. Mikelioniai
„ 1.500 — inž. Jonas Čekanauskas
„ 1.000 — Antanas Zienka
„ 500 — Povilas Revinskas
„ 200 — Adolfas Jakimavičius
„ 150 — Pranas Jonaitis

KALENDORIUI AUKOJO

Naujo 1974 m. kalendoriaus leidimui aukojo:
\$ 10.000 — Juozas Sturevičius
„ 10.000 — Andrius Ališauskas
Už aukas nuoširdžiai dėkojame
"Laiko" Administ.

Į BENDRUOMENĖS SEIMĄ

Argentinos lietuvių atstovus, vykstančius į Pas. Liet. Bendruomenės seimą įvykstantį Vašingtone, JAV-bėse — ALOS Tarybos pirmininką Artūrą Mičiūdą ir Lietuvai išlaisvinti Centro pirmininką Zeferiną Juknevičių Ezeizos aerodrome palydėjo daug lietuvių, kurių tarpe matėsi SLA pirm. R. Stalioraitis, L. Centro pirm. Alfredas Ruplėnas su ponija ir vaikučiais, Leopoldas Stankevičius, lietuvių parap. klebonas kun. J. Petraitis, Teresė Juknevičienė su sūnum, Lilė Mičiūdienė su dukrom, Juozas Švenčionis su ponija, Amerikos amb. sekr. V. Dambrava, Pijus Gudelevičius, Juozas Deveikis, Antanas Jasuitis ir kiti.

• Linas Dambrava, porą mėnesių paviešėjęs pas savo tėvelius, dr. Vyti. ir Aldoną Dambravus, 26.8.1973 išvyko į Los Angeles. Jo broliai Marijus ir Vytis išvyko 28.8.73. į Š. Ameriką tėti studijas.

Ana Maria Zienkaitė, baigė šiais metais Ekonominio mokslų fakultetą gaudama laipsnį "Licenciada en Administracion de Empresas". Ana Maria siekia toliau ir netrukus gaus "Contadora Publica" diplomą. Ji aktyviai veikia Lietuvių Centre su jaunimu ir bendrai įvairiuose parengimuose. Ji bus pagerbta per Laiko metinę šventę Lietuvių salėje šių metų rugsėjo 16 d.

• Jurgis Kulionis tarnauja Argentinos kariuomenėje. Anksčiau buvo Campo de Mayo, o dabar perkeltas į Karo Ministeriją. Jo sesutė, kaip lėktuvų palydovė išskrido į Floridą - Miami.

• Ona Narusevičiūtė su vyru Hector Salaverria ir sūneliu Juozu Jonu, buvo nuykę į Angliją, kur H. Salaverria patikrino jo darbo įmonės arklų pardavimą Anglijai. Ta proga aplankė įvairias Anglijos vietas ir keletą dienų viešėjo Madride, Escorial - Toledo parsiveždami gražiausių įspūdžių.

• Alicia O. Čipinytė, Alfonso ir Teklės Venckevičiūtės Čipinių dukra, baigė Bs. Aires universiteto teisių fak. Dirba knygų leidykloje Kapeluz. Prieš kiek laiko buvo nuykusį į Š. Ameriką, kur praleido keletą mėnesių. Mokslo baigimo proga bus pagerbta 16.9.1973. Lietuvių salėje.

Ona Grigaliūnaitė, Lituanija g. atidarymui Lanus mieste padovanojo tortą, įvertintą 18.000 pezų. Ji dažnai iškepa tortų lietuviškiems parengimams.

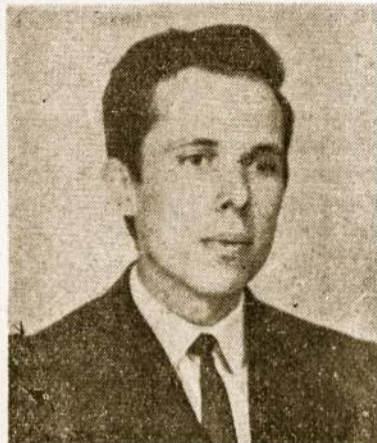
LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Plo Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriumi prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 23.50 administracijoje; \$ 25.00 namuose. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 7 dol.

XXV Metai — Nr. 540

1973 m. rugsėjo mėn. 10 d.

Oskaras Valerijonas Petkevičius ir jo žmona Beatriz Gaillard Petkevičienė abu psichologai. O. Petkevičius baigė studijas S. Salvador universitete šių metų rugpjūčio mėn. kaip "Licenciado en Psicologia", gaudamas garbės diplomą už aukštus pažymius. Dirba Peugeot fabrike, kur sprendžia darbininkų sociologinius ir psichologinius klausimus. Jis yra Veronikos Kapekaitės ir Konstanto (miręs) Petkevičių sūnus. Beatriz Petkevičienė baigė studijas 1972 m., dirba mokykloje ir turi konsultorio mažų vaikų psichologijai tirti. Abu apsižadė liepos 21 d. 1973 m. Abu duoda patarimus mokslinės orientacijos klausimu.

ARG. LIETUVIŲ CENTRUI AUKOJO

- \$ 100 — Stančikas
- „ 45 — a.a. Julija Kriščiūnienė
- „ 30 — Bronė Šiušienė
- „ 30 — Pranciškus Jodko
- „ 15 — Luis Viskaitis
- „ 15 — Viktoras Misiūnas
- „ 15 — Sofija Kisieliūtė
- „ 15 — Jesus A. Perelro

Luis Aglinskas, prisimindamas mirties metinėse savo tėvelį a.a. Petrą Aglinską, buv. ilgametį L. Centro narį ir Valdybos narį, ta proga Liet. Centrai paaukojo 500 pezų.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja

A. L. Centro Valdyba.

MOTERŲ ŽINIAI

Birutės Draugijos valdyba maloniai kviečia Tamstą dalyvauti visuotiname draugijos susirinkime, šių metų rugsėjo 22 d. 16 val. Jorge 330, Adrogue. Nariu dalyvavimas būtinas, nes susirinkimas labai svarbus.

Valdyba.

APSIKVEDĖ

Ana Maria Balsytė apsižadė rugsėjo 7 d. šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje (V. Alsina) su Domingo Amadeo. Povestuvei kelionei jaunieji išvyko į Kordobą. Jaunosios brolis Antanas jau metai laiko guli ligoninėje po nelaimingos auto katastrofos.

A T E I T I S kviečia į

METINĘ ŠVENTĘ — ALAUS ŠVENTĘ

- Vaidinimas - Tautiniai šokiai.
- Bendri šokiai prie gero orkestro "OSTENDE".

Lapkričio 10 d., 1973 m. 21 val.
Lietuvių salėj, Brasil 835 — Avell.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS

ateinančių parengimų kalendorius:

- 1973. 9.15 — Pavasario šventė 21 val.
- 1973.10. 7 — Šv. Mišios už mirusius narius
- 1973.10.13 — Sportas ir salioniniai žaidimai.
- 1973.10.14 — " " " "
- 1973.10.20 — Metinė šventė.
- 1973.10.28 — Kiškio uodegos medžioklė ir pietūs.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS

Tabare 6950, V. Lugano ruošia

LINKSMĄ PAVASARIO SUTIKIMĄ,
kuris įvyks rugsėjo 15 d. šeštadienį, 21 val. Įdomi programa. Pavasario karalaučių rinkimai. Visi kviečiami, ypatingai jaunimas, gausiai dalyvauti. Rengėjai.